

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 140 (6144) СЕРЕДА, 5 СЕРПНЯ 2015 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Як убезпечити Домбровський кар'єр

У Калуші на Івано-Франківщині відбулося виїзне засідання робочої групи **Комітету Верховної Ради з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи.** Під час цієї поїздки йшлося про проблеми Домбровського кар'єру та токсичних відходів гексахлорбензолу.

СТОР. 2

У Мінську намагаються відвести важке озброєння: знову чи як завжди?

За підсумками дводенної роботи Тристоронньої контактної робочої групи з врегулювання ситуації на Донбасі вдалося досягти консенсусу з багатьох пунктів. Так, робоча група з економіки домовилася про відновлення водопостачання й залізничного сполучення в Донецькій і Луганській областях. А з гуманітарних питань — погодилася з необхідністю створення умов для поновлення пропускного режиму на лінії розмежування на Донбасі. Учора на порядок денний контактної групи, за словами представника ОБСЄ в ній Мартіна Сайдика, було винесено питання особливого статусу Донбасу, зміни до Конституції та відведення озброєння. І тут, мабуть, усе пішло не так гладко.

Очікувалося, що підгрупа з безпеки розробить новий текст угоди про відведення озброєння калібром менш як 100 мм від лінії зіткнення. Цей документ пропонувався вже не раз, але остаточного узгодження не пройшов. І вчора вдень представники так званих ДНР/ЛНР відмовилися підписувати новий договір про відведення важкого озброєння на Донбасі. Про це повідомив прес-секретар МЗС Білорусі, **передають Подробиці.** Мовляв, його текст до обіду був готовий, але сторони розходилися в деяких формулюваннях і продовжували його обговорювати. Напередодні, 3 серпня, після тривалих переговорів ухвалили рішення, що контактна група й підгрупа з безпеки продовжать засідати наступного дня, поки не буде досягнуто результату.

СТОР. 8

Коли Феміда стане насправді справедливою

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У Києві відбулась акція Реанімаційного пакета реформ. Із закликами до Конституційної комісії прописати в перехідних положеннях змін до Конституції процедуру перепризначення суддів та усунення політичного впливу на судову гілку влади. Активісти, які вважають, що за останні роки довіра до судової влади зменшилась до критично низького рівня, вимагали проведення повноцінної судової реформи, перезавантаження судової системи та повного оновлення суддівського корпусу.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ ЧИТАЙТЕ НА 4-Й СТОР.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

ПОДІЯ

Оновили житло для переселенців

У селищі Нова Галещина Козельщинського району на Полтавщині урочисто відкрили гуртожиток для вимушених переселенців. Облаштували його у двоповерховій житловій будівлі, яку тривалий час не використовували.

Її перший поверх капітально відремонтували за проектом ЄС/ПРООН «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду». До його реалізації активно долучилися обласна, районна та місцева влада разом із громадськими організаціями. Водночас левову частку коштів — мільйон гривень — виділили згадані міжнародні благодійники. У приміщенні замінили покрівлю, вікна, систему водопостачання та водовідведення, виконали інші ремонтні роботи. А кімнати на першому поверсі також за рахунок благодійних організацій навіть умеблювали. Тож вони стали хоч і тимчасовим, але зручним і надійним прихистком для 56 вимушених переселенців, **повідомляє наш власкор Василь НЕЙЖМАК.**

ВРОЖАЙ-2015

Аграрії перетнули екватор

Якщо вірити Міністерству агрополітики, в Україні зібрано понад 31 мільйон тонн зернових.

Це добра половина від врожайного прогнозу. Зокрема, ранні зернові та зернобобові обмолочено на 9 млн. га (88% площ). У господарствах у середньому збирають по 34,8 центнера з гектара — рівень минулого року. Середня врожайність пшениці ще вища — 37,4 ц/га.

Найбільше зерна у засіках Одеської області — 2,9 млн. тонн. У Дніпропетровській — 2,7 млн., Запорізькій — 2,5 млн., Миколаївській — 2,35 млн., Херсонській та Харківській — по 2,3 млн. тонн. Понад мільйон тонн збіжжя намолотили у Донецькій, Кіровоградській, Полтавській, Київській, Черкаській та Хмельницькій областях. У Луганській області — 737 тисяч тонн.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ ЧИТАЙТЕ НА 13-Й СТОР.

КОРОТКО

■ На Хмельниччині реальна заробітна плата за рік зменшилась на 29 відсотків. Нині середня номінальна зарплата штатного працівника в економіці краю становить 3502 гривні, **передає наш власкор Ірина КОЗАК.**

■ Ще один логістичний центр, крім Новотошкинського, планують створити в Станиці Луганській. Це обговорювали на нараді голови Луганської обласної ВЦА Георгія Туки з керівниками силових структур області, **повідомляє наш власкор Павло ВОРОНЦОВ.**

■ Кіровоградщина входить до числа регіонів-лідерів із призначення субсидій. Заяви надійшли вже від понад 100 тис. домоволодінь з 450 тис., наявних в області, **інформує наш власкор Петро МЕЛЬНИК.**

Майже півмільйона абітурієнтів подали заяви до українських вишів цього року — *УНН*

Що криється за особливим порядком самоврядування на непідконтрольних територіях?

Запровадження особливого порядку здійснення місцевого самоврядування на Донбасі є тим сценарієм, який суперечить інтересам держави Україна. Про це заявила заступник Голови Верховної Ради Оксана Сироїд, коментуючи висновки Конституційного Суду щодо проекту змін до Конституції, **повідомила прес-служба партії «Самопоміч»**.

«Особливий порядок — це та формула, яка не була розроблена в Україні, і вона вигідна всім, окрім, власне, самої України. Прийняття змін до Конституції у такій редакції означатиме, що ми приймаємо те, на чому наполягає Росія, і погоджуємося з тим, що немає ніякої війни, а є внутрішній конфлікт на сході країни», — зауважила парламентарій.

За словами заступника глави парламенту, неважко передбачити наслідки ухвалення пропонованих змін: «Після запровадження особливого порядку буде амністія бойовиків. Закон про амністію ухвалили ще у вересні минулого року, і, мабуть, не випадково він досі залишається не підписаним. Потім будуть вибори на окупованих територіях».

ТИМ ЧАСОМ

Водночас на вчорашньому засіданні Воєнного кабінету Ради національної безпеки та оборони в Києві Президент Петро Порошенко наголосив, що фейкові вибори, які бойовики планують на 18 жовтня і 1 листопада, можуть повністю зруйнувати «Мінські домовленості». Глава держави нагадав, що Україна неухильно дотримується взятих зобов'язань у Мінську.

Донеччина формує стратегію на найближчі п'ять років

У Донецькій області розпочали підготовку Стратегії розвитку Донецької області на період до 2020 року. Роботу над її змістом організовано керівництвом обласної держадміністрації разом із представниками Програми розвитку ООН «Відновлення і примирення на територіях, що постраждали від кризи в Україні». У підготовці майбутнього документа беруть участь місцеві органи влади, бізнес, активісти громадських об'єднань, силові структури, а також міжнародні експерти *(на знімку)*.

Сильний, самодостатній регіон, який розвивається, а не виживає, — таким бачать Донеччину учасники розпочатої тут спільної роботи.

«Стратегія розвитку Донбасу для нас стане довгостроковим путівником, — каже перший заступник голови Донецької облдержадміністрації Євген Вілінський. — Тому всі, кого залучено до цієї великої роботи, поєднують у собі досить потужний інтелектуальний потенціал, який ми маємо намір максимально використовувати.

Що ми хочемо побачити тут через п'ять років? Що хочуть наші діти тут побачити? Для розуміння цього ми постаралися побудувати нашу спільну роботу як можна ширше. І залучати на всіх її етапах представників громадськості, активістів, щоб вони нас контролювали і, якщо потрібно, виправляли в нашій діяльності. Кожний бачить шляхи розвитку регіону по-своєму, і різноманіття думок, підходів і розв'язань дасть змогу знайти в остаточному підсумку оптимальну модель».

Нещодавно в області відбулося утвердження стратегії розвитку, зазначали на зустрічі. Але події в Україні розвиваються динамічно. Децентралізація, становлення спроможних місцевих громад — ці та інші завдання, які на початку року були лише як плани, нині знаходять дедалі більше своє втілення. Крім того, Донецьку область сьогодні визнано одним з лідируючих регіонів з впровадження інновацій.

«Для того, щоб через п'ять років ми одержали сильний, розвинений регіон, треба вже сьогодні бачити, які можливості маємо, щоб долати виклики», — підтверджує національний експерт ПРООН Анатолій Соловйов.

На попередній робочій зустрічі, що відбулася в Краматорську, було досягнуто згоди щодо широкого обговорення і затвердження подальшого співробітництва представниками Координаційної Ради і спеціалізованими робочими групами. Таких груп, за основними напрямками спеціалізації, створено чотири, і вони включають економічний блок (економіка, бізнес, зайнятість населення), підвищення потенціалу місцевого управління, безпечне суспільство (забезпечення громадської безпеки), соціальні послуги й питання внутрішньо переміщених осіб. У кожну із груп увійшли авторитетні фахівці, менеджери, експерти у своїх сферах діяльності.

Розроблений план дій на найближчі два місяці (до 20 жовтня) складатиметься з поетапного обговорення, ранжирування проблем, їх зведення в робочих групах з наступним утвердженням на загальних зборах і в підсумку — їх реального втілення.

Владислав ЛЕОШКО.
Краматорськ
Донецької області.
Фото автора.

Як убезпечити Домбровський кар'єр

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

До розмови долучилися перший заступник голови комітету Анатолій Дирів, заступник Олег Недава, секретар Остап Єднак, голова підкомітету Іван Рибак та народний депутат Ігор Насалик, а також заступник міністра екології та природних ресурсів, керівник апарату Світлана Коломієць, голова Державної екологічної інспекції Андрій Заїка, представники центральних та місцевих органів виконавчої влади, громадських організацій і підприємств, провідні науковці та представники міжнародної спільноти.

Під час заходу учасники відвідали техногенно небезпечні об'єкти Калуського гірничопромислового вузла. Зокрема, виділили такі проблеми, як локалізація негативного впливу Домбровського кар'єру на довкілля, безпека життєдіяльності та здоров'я громадян, врегулювання проблем токсичних відходів гексахлорбензолу та хвостосховищ, моніторинг шахтних виробок та місць утворення карстових провалів, відселення людей із небезпечних зон.

Представники парламентського комітету мають намір провести ретельний аналіз інформації, отриманої під час виїзного засідання.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради України.

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Депутати хочуть запровадити кримінальну відповідальність за кібертероризм

У Верховній Раді зареєстровано проект закону України «Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо встановлення відповідальності за кібертероризм» (№ 2439а). Автори цього документа народні депутати від Блоку Петра Порошенка Володимир Ар'єв, Світлана Заліщук, Ірина Геращенко, а також депутати з інших фракцій — Віктор Вовк (Радикальна партія), Леонід Ємець («Народний фронт») та позафракційний Борислав Береза. Законопроект передбачає законодавчо визначити поняття кібертероризму й встановити кримінальну відповідальність за вчинення актів кібертероризму.

У пояснювальній записці до законопроекту йдеться, що розвиток інформаційних технологій, які заполонили майже всі сфери життєдіяльності, несе з собою не тільки позитивні, а й негативні тенденції та явища. Використання інформаційних технологій викликало новий вид злочинів, які загально можна окреслити як кіберзлочини. Серед них окремо можна виділити такий вид злочинів, як кібертероризм — умисна атака на інформацію, яка обробляється комп'ютером, комп'ютерну систему чи комп'ютерні мережі.

В Україні вже начебто є певна законодавча база, яка стає на перепоні тероризму в Інтернеті. Закон «Про основи національної безпеки України» визначає комп'ютерну злочинність та комп'ютерний тероризм як одну із головних загроз національним інтересам та національній безпеці України. У 2005 році Україна ратифікувала Конвенцію про кіберзлочинність і таким чином імплементувала положення міжнародного акта у вітчизняне законодавство. Проте українські правоохоронні органи майже не використовують у своїй практиці міжнародні правові норми, а чинний Кримінальний кодекс України не містить понять кіберзлочинності та кібертероризму. «Сьогодні у стані підвищеної зовнішньої небезпеки дуже важливо законодавчо визначити поняття кібертероризму й встановити кримінальну відповідальність за вчинення актів кібертероризму, які можуть бути скоєні з політичних мотивів, з метою порушення суспільної безпеки, залякування населення, провокацій військового конфлікту та спрямовані на підрив національних інтересів й національної безпеки. Саме це і передбачає цей документ», — зауважив народний депутат фракції «Блок Петра Порошенка», один з авторів законопроекту, Володимир Ар'єв. За його словами, прийняття законопроекту дасть змогу правоохоронним органам притягнути до відповідальності злочинців, які використовуватимуть кібертероризм, з метою порушення суспільної безпеки.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Асоціація відкриє можливості не тільки для нас, а й для Євросоюзу

Члени депутатської групи Верховної Ради з міжпарламентських зв'язків із Італійською Республікою під час візиту до Італії обговорили нові можливості після підписання Угоди про асоціацію України з ЄС. Українські парламентарії провели низку зустрічей в Римі із колегами-депутатами, сенаторами та урядовцями. Зокрема, із сенатором, членом комісії у закордонних справах Франческо Вердуччі, який доповідатиме в Сенаті про ратифікацію цієї угоди.

Під час заходів співголова депутатської групи Сергій Алєксєєв зазначив: наша країна — конструктивний партнер. За його словами, нині в державі триває впровадження реформ для імплементації Угоди про асоціацію, що створить нові можливості для України і для країн Євросоюзу. «Ми відкриваємо для ЄС свій 42-мільйонний ринок, а наше податкове законодавство має найлояльніші умови в Європі, — сказав він. — Окрім того, проводиться робота для поліпшення інвестиційного клімату та сприяння збільшенню обсягу інвестицій».

Водночас, у комісії із закордонних справ Сенату Парламенту Італійської Республіки розгляд питання ратифікації нашої Угоди про асоціацію завершився підтримкою. Наступним етапом буде узгодження на засіданні голів фракцій дати внесення цього питання до Сенату. З огляду на те, що ратифікація Угоди про асоціацію України з ЄС палатою депутатів Італії відбулася 11 червня, питання планують розглянути у вересні.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради України.

Уряд створює міжвідомчу робочу групу з підготовки до осінньо–зимового періоду

Міжвідомча робоча група з питань підготовки до осінньо-зимового періоду проводитиме засідання щотижня. Антикризовий енергетичний штаб під головуванням Прем'єр-міністра збиратиметься щонайменше раз на місяць. На розгляд робочої групи будуть винесені, зокрема, питання розрахунків державних, приватних компаній і бюджету — і з електроенергії, і з газу, повідомив глава уряду Арсеній Яценюк під час засідання антикризового енергетичного штабу.

Він зауважив також, що на прохання Кабміну для аналізу ситуації в енергетичному секторі в Україні протягом місяця працювала міжнародна експертна місія, в якій 14 із 26 експертів представляють уряди Сполучених Штатів Америки, Канади і Європейського Союзу. Її звіт був попередньо представлений А. Яценюку минулого тижня. «За ним є два сценарії — поганий і дуже поганий. Відповідно до експертного звіту, вугілля марок А і Г не вистачає при мінус 5 градусах — 7 мільйонів тонн, при мінус 20 — 11 мільйонів тонн», — повідомив прем'єр.

Група міжнародних експертів, за словами глави уряду, надала пропозиції щодо плану заходів в енергетичній сфері: «У плані заходів передбачена 41 дія, з яких 25 треба виконати в серпні. До 15 серпня повинні бути зроблені серйозні підрахунки — починаючи з балансу і закінчуючи конкретним прогнозом, хто, що і як завозитиме».

Арсеній Яценюк наголосив, що вимагає від Міністерства енергетики та вугільної промисловості України невідкладно внести на розгляд уряду рішення щодо виконання цих 25 пунктів: «У середу за невідкладною процедурою вони будуть проголосовані».

Глава уряду нагадав, що під час робочої поїздки до Харкова дав вказівку всім головам ОДА створити на обласному рівні комісії щодо розрахунків за електричну енергію і газ. Водночас він застеріг компанії, у т. ч. й приватні, які умисно не розраховуються за отримані газ і електричну енергію. «Органи прокуратури, Міністерство внутрішніх справ мають порушувати кримінальне провадження за фактично розкрадання електричної енергії і газу», — сказав він.

Арсеній Яценюк також звернувся до учасників енергетичного ринку, присутніх на засіданні штабу: «Всі ви отримували ліцензію, ви є приватними виробниками електричної енергії. Не має значення форма власності — всі будемо нести відповідальність перед країною за забезпеченням світлом і газом. Тому ви також будете присутні на засіданнях міжвідомчої робочої групи».

Він звернувся до Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики (НКРЕ), з дорученням забезпечити ліцензіатами виконання ліцензійних умов. «Щоб не сталося так: на папері — одне, а в листопаді всі з'ясують, що у нас не вистачає регулюючих потужностей і вугілля на станціях», — сказав він.

Йшлося на засіданні й про субсидії. За словами прем'єра, уряд переходить у щотижневий режим аналізу надання субсидій громадянам. Водночас він наголосив, що без ефективної системи субсидій «неможливо буде забезпечити високий рівень розрахунків за енергоносії».

Арсеній Яценюк зазначив: «процес пішов, але є саботаж і диверсія» з боку окремих представників органів місцевого самоврядування. Зокрема, він назвав Сумську й Харківську області. Прем'єр-міністр зауважив, що закликав Генеральну прокуратуру, Службу безпеки та Міністерство внутрішніх справ «невідкладно розпочати кримінальні провадження щодо бездіяльності працівників органів місцевого самоврядування з оформлення субсидій і фактично погрabування громадян країни».

Вл. інф.

Фото з сайту http://www.kmu.gov.ua.

ДОСЛІВНО

Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк: «Питання не просто критичне — воно надкритичне. У нас ще залишилася дуже невелика можливість виправити ситуацію в секторі. Сподіваюся, що кожен прикладеться до того, щоб ця можливість була не просто використана, а виконана на всі сто відсотків».

Енергоефективність — питання національної безпеки

Проблема енергоефективності нині стає вже питанням не економічним, а національної безпеки. У цьому переконаний перший заступник виконавчого директора Асоціації міст України (АМУ) Олександр Мазурчак. Наприклад, порівняно з сусідньою Польщею Україна має втричі менший ВВП і водночас вдвічі більше витрачає енергії, у т. ч. й природного газу.

«Якщо подивитися на баланс споживання газу, то один млрд. куб. метрів споживає вся бюджетна сфера — міська, обласна, державна. Водночас технологічні втрати НАК «Нафтогаз України» становлять 3,5 млрд. кубів», — зауважив О. Мазурчак. Він вважає, що у питанні тарифоутворення, яке має враховувати всі складові і бути об'єктивним, насамперед потрібно дивитися на те, скільки ми споживаємо. Але це неможливо без лічильників. До слова, у Києві лише близько 36% будинків мають лічильники тепла. «А якщо немає лічильника і ми не знаємо, скільки споживаємо, то нас постійно дурять», — переконаний перший заступник виконавчого директора АМУ.

За його словами, вирішити питання енергоефективності можна, якщо надати людям дешеві кредити на заміну вікон, утеплення будинків, встановлення пелетних котлів. «Якби на це щороку виділяли хоча б один-два мільярди гривень, незабаром це мало б ефект. На жаль, нині діє лише декілька програм, започаткованих Агентством з енергоефективності, але це за європейські гроші, — зауважив О. Мазурчак. — У державному бюджеті кошти на це не передбачені».

План згори — чудово, ініціатива знизу — ще краще

ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ

У Верховній Раді, за ініціативи народного депутата від Блоку Петра Порошенка, члена Комітету Верховної Ради з питань аграрної політики та земельних відносин Миколи Кучера (на знімку крайній ліворуч)***, відбувся круглий стіл на тему «Сталий розвиток сільських територій в умовах децентралізації в Україні».***

У роботі круглого столу взяли участь іноземні та вітчизняні експерти, фахівці з питань впровадження реформ децентралізації та розвитку сільських територій, представники Міністерства аграрної політики та продовольства, громадських організацій.

Іноземні експерти поділилися досвідом реформ, через які вже пройшли їхні країни. Зокрема, президент Латвійської асоціації інформаційних та комунікаційних технологій доктор Сігне Баліна розповіла, продемонструвавши слайди, про уроки, отримані Латвією під час проведення децентралізації та досвід запровадження електронного врядування. За її словами, Латвія одразу зробила наголос на розвиткові інформаційних технологій, дуже швидко перейшла до системи електронного декларування податків, надання електронних адміністративних послуг для підприємців. А вся система державних закупівель нині відбувається також в онлайн-режимі, на кшталт інтернет-магазину, і громадськість може простежити, які товари чи послуги придбано за державний кошт. Перехід до електронного врядування привів і до збільшення надходжень до державного кошторису на 25 відсотків, зауважила С. Баліна. Нідерландський філософ та політик, доктор Сібе Шаапа, котрий розпочинав свій трудовий шлях фермером, також поділився своїми міркуваннями щодо самоврядування в Нідерландах та інтегрованих систем управління. Народний депутат Микола Кучер, обраний до парламенту за одномандатним виборчим округом № 17 на Вінниччині, відзначив, що в нас процес децентралізації проходить складно, наголосивши: багато людей на місцях чекають, що хтось має прийти до них і все змінити, однак такого не буде, бо децентралізація — це передусім зміни у власній свідомості.

ЗАКІНЧЕННЯ НА 5-Й СТОР.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Команди демонстрували неабияку волю до перемоги

Дитячий турнір з футболу втретє відбувся у селищі Тересва за підтримки народного депутата України Василя Петьовки **(на знімку)**. З кожним роком до участі долучається дедалі більше команд.

Чемпіонат видався видовищним та цікавим, а боротьба за призові місця — запеклою, адже команди демонстрували неабияку волю до перемоги.

У турнірі взяли участь вісім команд: дві з Хуста, а також з Вишкова, Буштина, Тячева, Нижньої Апші, Руського Поля та Тересви — загалом 120 юних футболістів 2004—2005 років народження.

Серед кращих відзначили гравця Василя Дебича (Тересва), воротаря Олександра Тяска (Тересва), захисника Андрія Чербана (Вишкове), нападника Максима Кофеля (Хуст).

Призери та всі учасники змагань були нагороджені кубками, медалями, грамотами, а також комплектами м'ячів для тренувань.

Організатори турніру, юні спортсмени, їхні батьки та тренери вдячні народному депутату Василеві Петьовці, повідомляє його прес-служба, за підтримку турніру, адже це популяризація спорту і здорового способу життя серед дітей.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

Школярів учили планувати сімейні бюджети

Нещодавно в дитячих таборах, що працюють на базі навчальних закладів Дніпропетровська, відбулися заняття з курсу «Фінансова грамотність». Відповідна всеукраїнська програма, в рамках якої тривали навчання, реалізується в області за підтримки народного депутата України Дениса Дзензерського **(на знімку)**. Що раніше діти ознайомляться з основами фінансової грамотності, переконані парламентарії, то швидше вони навчаться раціонально поводитися з грошима.

Волонтери всеукраїнської благодійної організації «ВО «Крила» в ігровій формі ознайомили дітей з ключовими поняттями фінансової та економічної грамотності, своїми правами та обов'язками в суспільстві, зокрема розповіли, як заощаджувати і найефективніше накопичувати та розподіляти гроші. Школярі також складали сімейні бюджети і планували власні витрати на найближчий час.

ОФІЦІЙНО

Відомості про народного депутата України, обраного на проміжних виборах народного депутата України 26 липня 2015 року в одномандатному виборчому окрузі № 205

Березенко Сергій Іванович, 1984 року народження, освіта вища, керівник, Державне управління справами, проживає в місті Києві, член ПАРТІЇ "БЛОК ПЕТРА ПОРОШЕНКА «СОЛІДАРНІСТЬ», суб'єкт висування — ПАРТІЯ «БЛОК ПЕТРА ПОРОШЕНКА «СОЛІДАРНІСТЬ», обраний в одномандатному виборчому окрузі № 205.

Коли Феміда стане насправді справедливою

КОНСТИТУЦІЙНА РЕФОРМА

Про потребу реформи судової системи, яка й досі зберегла багато рудиментів ще з радянських часів, говорять від проголошення Незалежності. І хоча в останні півтора року, після приходу нової влади, було здійснено декілька радикальних кроків, у тому числі й законодавчих, для оновлення судової системи, без конституційних змін, як свідчить практика, вже не обійтися. Над цим нині працює окрема робоча група у складі Конституційної комісії — з питань судової реформи, яка має напрацювати узгоджений варіант конституційних змін. І хоча Венеціанська комісія 23 липня вже позитивно оцінила в цілому попередній текст змін до Конституції в частині правосуддя, до консенсусу ще далеко. Про це свідчать і члени Конституційної комісії, які нещодавно обговорювали конституційні зміни під час круглого столу на тему: «Українські суди — перезавантаження через зміни до Конституції». Отож їм слово.

Сергій ГОЛОВАТИЙ, член Конституційної комісії, засновник Української правничої фундації:

— Чому йдеться про реформу правосуддя, а не судової влади? Бо це охоплює і судову ланку як головний інструмент, але сюди долучаються й інші, суміжні юридичні інститути — державне обвинувачення, незалежний захист і виконання судових рішень.

Основні новації конституційних змін: змінюється мінімальний віковий ценз для суддів — 30 років, змінюється і система юридичної освіти, підготовки кадрів. Професійний стаж додається як критерій — не менше п'яти—семи років. Скасовується інститут випробних термінів. Запроваджується функціональний імунітет суддів. На конституційному рівні визначається виключно конкурсний відбір на суддівську посаду. Притягнення до дисциплінарної відповідальності органом, у складі якого більшість суддів.

Призначення суддів здійснює Президент за поданням Вищої ради правосуддя. Можливо, нам поталанить, і буде сказано, що рішення Вищої ради правосуддя є обов'язковим для Президента. За це треба змагатися.

Верховна Рада вилучається з інституційного процесу призначення суддів.

Стосовно Вищої ради правосуддя — поки що немає балансу між політичними інститутами. Бо Президент як всенародно обраний політичний інститут присутній, а всенародно обраний представницький орган відсутній.

Встановлюється, що в державному бюджеті має бути фінансування окремо для кожного суду, і державний бюджет у парламенті представлятиме представник інституту суддівської системи. Найкраще, щоб це була Вища рада правосуддя. Але ще не вийшли на конкретний висновок.

Запроваджується положення про ратифікацію Римського статуту — він вмонтовується у систему.

Визначаються функції захисту та функції обвинувачення. Державне обвинувачення фактично зводиться до кримінального процесу, кримінальних проваджень. У четвертому пункті сказано (відповідно до європейських рекомендацій), що можуть бути сфери, де повинно бути представництво держави для захисту інтересів держави. Але треба визначити в законах, щоб поза сферою кримінальної юстиції не виникало особливого втручання державного обвинувачення.

До Конституції входить положення про етапи виконання судового рішення.

Конституційний Суд України — оновлюються положення на 90%. З'являються нові повноваження, пов'язані з законом про децентралізацію і визнанням неконституційних актів місцевого самоврядування, вилучаються інститут тлумачення законів, функція щодо конституційності питань, які пропонується винести на конституційний референдум, збільшується граничний вік суддів — до 70 років, уточнюються деякі кваліфікаційні вимоги, змінюється імунітет судді — від загального до функціонального, тобто звільнення від відповідальності за голосування чи висловлювання у суді.

Однак, на превеликий жаль, найбільший опір інституційній реформі виходить від представників судової влади в Конституційній комісії. Громадянське суспільство штовхає реформу, політики штовхають, а представники судової влади не хочуть.

Оксана СИРОЇД, член Конституційної комісії і Ради з питань судової реформи, заступник Голови Верховної Ради України:

— Мене не покидає думка, що був певний умисел у тому, щоб зміни до Конституції готувати не цілісним документом, а частинами.

Бо якщо є окрема частина стосовно недоторканності, окремі частини щодо децентралізації, судової влади — це звучить не так страшно чи небезпечно. А якщо скласти до купи, можемо побачити картину надмірної концентрації влади в одних руках і відповідно втрати контролю інших інститутів.

Щодо конституційних змін у частині судової реформи — треба думати в двох паралельних напрямках: інституційному, тобто забезпечення інституційних інструментів незалежності, а другий — якість суддівського корпусу. Конституційні зміни — це шанс для оновлення суддівського корпусу, іншим способом зробити це неможливо. У проекті змін до Конституції, з одного боку, були спроби убезпечити суддів від політичної незалежності, але це убезпечення пішло однобоким шляхом. Усі погодилися з тим, що Верховна Рада не повинна мати стосунку до призначення і звільнення суддів, але чомусь не було такої одностайності в контексті повноважень Президента.

У нинішній редакції, яка підготовлена Конституційною комісією, склад Вищої ради правосуддя має дуже сильне зміщення убік незбалансованості. Під час спілкування з членами Венеціанської комісії доводилося від них чути: якщо Президент звільняє та призначає суддів, то де ж парламент хоча б у складі Вищої ради правосуддя?

Інший аспект — якість суддівського корпусу. Скільки би не писали про незалежність, які гарантії не намагалися би виписати, судді сьогодні є такими, якими вони є. Ми переживаємо реінкарнацію та утвердження тієї якості правосуддя, яка була сформована упродовж останніх років, у тому числі, яку ми мали упродовж правління Януковича. Ми щиро сподівалися, що судді використають закон про відновлення довіри до судової влади для того, аби визнати свою відповідальність, струсити з себе пил ганьби і використати дані їм нові інструменти, щоб сформувати з-поміж себе більш якісне суддівське самоврядування. На жаль, судді використали це для реінкарнації і утвердження того, що було. Великі сподівання були покладені й на процедуру атестації згідно із законом про справедливий суд, але вона ще навіть не почала діяти. І не факт, що ця процедура буде ефективно діяти. Яскравий приклад — подання до Верховної Ради про призначення суддів безстроково, які нині приходять від Вищої кваліфікаційної комісії суддів. Ми розраховували, що нові кандидатури суддів будуть такими, що дозволять парламенту не обговорювати їх. Але, як виявилося, серед тих кандидатур чимало людей, до яких у суспільства є надто багато питань.

Без запуску хоча б якогось ефективного механізму оновлення суддівського корпусу опинимося у такій же пастці, в якій перебували досить тривалий час. Проект змін до Конституції повинен запропонувати механізм оновлення суддівського корпусу.

Леонід ЄМЕЦЬ, член Конституційної комісії і Ради з питань судової реформи, заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань правової політики та правосуддя:

— Голосування у парламенті за зміни до Конституції у частині децентралізації засвідчило, що в парламенті є потенціал приймати зміни до Конституції, незалежно від того, які дискусії щодо тексту запропонованих змін. Закони про відновлення довіри та про очищення влади мали за мету повернути довіру до судової влади шляхом її очищення і оновлення. Судді повинні були б першими зацікавлені в реформі, і щоб суспільство нарешті почало сприймати суддів як частину себе, як чесних арбітрів, і судді отримали би ту повагу, на яку заслуговує інститут судочинства. Але, на жаль, у силу звички наші судді не хочуть оновлюватися, змінювати принципи своєї роботи.

Не чути й позицію органів суддівського самоврядування щодо суддів-хабарників. Тоді як соціологічні дослідження показують, що в Україні найнижчий рівень довіри до суддів, навіть нижче, аніж рівень довіри до політиків та до правоохоронних органів.

Напрацювання Конституційної комісії наразі не дозволяють говорити, що це будуть ті реформи, які задовольнять суспільство і вирішать проблему. Запропоновані реформи мають швидше косметичний характер.

Фракція «Народний фронт» звернулася до Голови Верховної Ради з проханням надати фракції підписні листи для збору підписів щодо внесення змін до Конституції в частині правосуддя. Оскільки наші думки не вдалося довести через Конституційну комісію, ми спробуємо зібрати 150 підписів за радикальну реформу суддівської влади. Маємо очиститися, повністю перезавантажити суддівський корпус. Бо той суддівський корпус, який є нині, не задовольняє суспільство і головне — не відповідає тим завданням і викликам, які перед ним постали: досягнення правосуддя і довіра людей до єдиного справедливого арбітра.

Зміни до Конституції мають надати людям розуміння, до якого суду їм звертатися, що суд прийме справедливе рішення і що суддя буде чесним. Те, що пропонує Конституційна комісія, — не достатньо.

Має бути оновлено весь суддівський корпус. Судді повинні будуть скласти нові іспити, пройти відкритий конкурс, майнову перевірку, перевірку своєї діяльності.

Микола КОЗЮБРА, професор, член Конституційної комісії і Ради з питань судової реформи:

— Я є учасником конституційного процесу по суті з самого початку Незалежності й можу судити, як проходили відповідні конституційні комісії, ради, асамблеї, створені за різних президентів. Від роботи нинішньої Конституційної комісії у мене враження як найбільш непрозоре. Я не розумію, чому засідання робочої групи з питань судової реформи відбуваються в адміністрації Президента, куди вхід непростий і для громадськості фактично недоступний. Тому суспільство й не розуміє необхідності судової реформи. Ніхто до суспільства цієї необхідності не доводив і не намагався подати кінцевий результат судової реформи. Дивує також надмірна присутність у складі робочої групи представників судової влади. Суддів, безумовно, потрібно уважно вислухати, але довіряти суддям проводити судову реформу не можна.

У проекті, напрацьованому конституційною комісією, не вдалося зламати тієї складної, заплутаної системи, яка формувалася ще починаючи з радянських часів і стала малодоступна, малозрозуміла, складна. Не скажу, що спрощення судової системи — це панацея, але люди мають знати, до якого суду звертатися. Зараз підсудність чітко не визначена. Не вдалося і прийняти компромісний варіант — вилучити з Конституції згадку про вищі спеціалізовані суди. Тобто практично залишається та сама судова система, і плутанина з вищим судами триває.

Інша проблема пов'язана з формуванням суддівського корпусу. Не можна сказати, що тут немає прогресу — є конкурсна система, навчання кандидатів, усунення надмірної політизації у процесі призначення суддів. Але ми пішли на компромісний варіант — призначення суддів загальної юрисдикції указом Президента. А стосовно Конституційного Суду — залишили часткове призначення суддів з'їздом суддів, органом суддівського самоврядування. Проте чи варто втягувати судову систему в політичний процес, навіть органи суддівського самоврядування? На мій погляд, легітимізувати суддів Конституційного Суду має все-таки держава.

Микола ОНІЩУК, член Конституційної комісії, ректор Національної школи суддів України:

— Є очевидним, що судова реформа, реформа правосуддя, попри її надзвичайну значущість, сьогодні все ще сприймається як сфера, де досягнути консенсусу не вдалося. І це до певної міри викликає стурбованість з точки зору того, чи здатен парламент у творенні змін до Конституції зробити рішучий крок. Нога вже занесена, але таке враження, що твердого поступу може й не відбутися.

Водночас маємо визнати, що навіть без змін до Конституції вдалося через законодавчі інструменти домогтися вирішення досить багатьох важливих питань, які дозволяють оптимістичніше дивитися на майбутнє українського правосуддя. Насамперед змінено склади двох надзвичайно важливих органів судового управління — Вищої ради юстиції та Вищої кваліфікаційної комісії суддів. Це, можливо, не ідеальний європейський стандарт — коли судді мають бути обрані самими суддями, але принаймні до цих органів є суттєвий ліміт довіри.

Другий фактор, який ще себе сповна не проявив, — реформа суддівської дисципліни. Чинний закон про забезпечення права на справедливий суд заклав доволі серйозні засади для формування суддівської відповідальності. І щойно ці інструменти почнуть діяти, багато що у сфері правосуддя зміниться, бо суддя став доступніший для відповідальності, коли зловживає правом.

Третє — запровадження оцінювання суддівської діяльності, підзвітність судді суспільству. Хоча фактично цей процес ще не розпочався, але тим не менше це доволі суттєві кроки. Змінено також систему доступу до суддівської професії, яка тепер обов'язково передбачає рік спеціальної підготовки кандидата на посаду судді. І щойно цей процес буде запущено, у суддівську систему вілляється нова кров, яка має оздоровити весь суддівський механізм.

Тож навіть через використання законодавчих інструментів за останні півтора року нам вдалося чимало зробити. Насамперед щодо єдиної практики застосування закону судами касаційної інстанції, процесуальні фільтри, подолання проблеми повсюдності апеляції, повсюдності касації. Але якщо хочемо рухатися далі, ми вперлися в стіну. І ця стіна — конституційні зміни, через які треба пройти.

Юліана ШЕВЧУК.

ФАКТ

Венеціанська комісія у своєму висновку щодо проекту змін до Конституції в частині реформи правосуддя вітає, зокрема:

- ***усунення Верховної Ради з процесу призначення суддів,***
- ***скасування випробного терміну для суддів;***
- ***скасування «порушення присяги» як підстави для звільнення суддів;***
- ***запровадження конкурсних процедур при призначенні суддів на посади;***
- ***формування Вищої ради правосуддя у такий спосіб, щоби більшість складали судді, обрані суддями;***
- ***проведення реформи прокуратури та забезпечення гарантій її незалежності (насамперед, через позбавлення Верховної Ради повноважень щодо висловлення недовіри Генеральному прокурору), а також позбавлення прокуратури повноважень стосовно здійснення загального нагляду.***

ДУМКА ЕКСПЕРТА

Роман КУЙБІДА, Центр політико-правових реформ:

— Унаслідок так званої «судової реформи» 2010 року (прийняття закону про судоустрій і статус суддів) за часів Януковича суди і судді стали залежними від політичної влади, передусім від адміністрації Президента. Після усунення від влади Януковича проведення судової реформи стало одним із найнагальніших завдань. Однак у 2014 році реформа проведена не була. Перешкодою став опір старих політичних еліт, який вдалося знівелювати лише після проведення позачергових виборів до Верховної Ради, бажання нової влади скористатися перевагами «ручного» правосуддя для своїх потреб. Як наслідок — у 2014 році відбулися лише точкові зміни, пов'язані зі створенням нових можливостей для суддівського самоврядування та частковою руйнацією системи політичних впливів на суддів. Водночас судова реформа виходить на перший план у порядку денному нової політичної влади. В своєму виступі з нагоди презентації Стратегії-2020 Президент Порошенко визначив судову реформу однією із пріоритетних. Однак темп судової реформи, обраний у 2015 році, надто повільний, і поки що реформа відчутних результатів не дала.

Відповідальність за життєдіяльність територій

Порахували гроші...

Житомирщина серед перших отримала перспективний план формування територій громад області. Після гострої дискусії на сесії обласної ради з 82 присутніх депутатів 61 проголосував «за». А вже наступного дня голову облдержадміністрації **Сергія МАШКОВСЬКОГО** *(на знімку)* чекала нова дискусія — цього разу в селі Базар Народицького району. Не погоджуються місцеві жителі з перспективним планом, не бажають, щоб їх «приєднували» до райцентру. Тут вирішили: весь Народицький район і буде спроможною територіальною громадою.

Село Базар до 1959 року було райцентром. Після ліквідації цього району уже довго у вжитку був такий неофіційний топонімічний термін: Базарська зона, аж поки слово «зона» не набуло іншого, чорнобильського змісту. Після аварії на ЧАЕС село було віднесено до другої зони, тобто всіх його жителів обов'язково мали відселити. Тепер, з наближенням 30-ї річниці техногенної катастрофи, зрозуміло: село житиме й далі. Більше того, люди хочуть, щоб воно було самостійною громадою. З'ясувалося, на настрої людей вплинула чутка, нібито збираються закрити школу. Сергій Машковський спростував це.

А як із прагненням мати самостійну громаду? Базарський сільський голова Олександр Будько навів таку цифру: в селі проживають 570 осіб. Разом із приеглими селами — 1200. У Великих Кліщах, наприклад, уже немає жодного мешканця. Керівник області пояснив, що об'єднана громада — це не лише нові можливості у вигляді державної грошової допомоги, а й відповідальність за життєдіяльність і розвиток територій. Громада повинна бути дієвою, спроможною, мати власні кошти. А що залишиться в її бюджеті після виплати зарплати працівникам виконавчого органу?

За проектом до складу Народицької спроможної територіальної громади увійде 65 населених пунктів району, в якому мешкають менш як 10 тисяч людей. Від адмінцентру до найвіддаленішого населеного пункту — 52 кілометри. Однак баланс фінансових ресурсів загального фонду, як підрахували, становитиме 3,18 мільйона на гривень зі знаком мінус. По майбутній Лугинській територіальній громаді — це теж весь нинішній район — дефіцит бюджету становитиме 3,87 мільйона гривень. Підраховано, що дефіцитними виходять також Коростенська, Олевська, Барашівська, Чоповицька та деякі інші громади Чорнобильської зони. У зв'язку з цим сесія облради спрямувала до Кабінету Міністрів свої пропозиції, серед яких і така: передбачити для них спеціальну дотацію.

Сумно, але факт: за підсумками минулого року третина територіальних громад області не зібрала грошей навіть на зарплату працівникам виконкомів. Але що тут дивного? У трьох населених пунктах, які входять до Колесниківської сільради Овруцького району, проживають 134 особи. Житомирщина багата на малолюдні віддалені села.

...і кілометри

Поки що важко зорієнтуватися, що відбувається: укрупнення сільрад чи розукрупнення районів. Були свого часу два окремі райони — Овруцький і Словечанський. 1962 року їх об'єднали. Проектом передбачається створити дві громади — тобто знову роз'єднати. Свого часу в області були Барашівський, Городницький, Довбиський, Корнинський, Ставищенський, Чоповицький райони. Під час укрупнення їх ліквідували. Ці назви тепер є в плані — вже в поєднанні зі словами «спроможна громада».

У кількох районах вирішили нічого не змінювати. Є, наприклад, Олевський район — хай у плані буде Олевська спроможна територіальна громада. А від п'яти сіл до райцентру там понад сорок кілометрів.

У протилежному напрямі розвивалися події в п'яти містах обласного підпорядкування. У першому оприлюдненому варіанті плану передбачалося об'єднати Житомир і Житомирський район в одну громаду. Разом це 91 населений пункт. Максимальна відстань від адмінцентру становила б 45 кілометрів. У другому варіанті кількість населених пунктів «всохла» до 29, а максимальна відстань — до 32 кілометрів.

Коростень і частину Коростенського району — загалом 53 населені пункти — хочуть зробити однією громадою. Максимальна відстань до центру тоді становитиме 37 кілометрів. На карті району вистачило місця, щоб намалювати межі ще двох громад.

У Новоград-Волинський спроможній територіальній громаді збираються об'єднати місто і 60 сіл. Максимальна відстань до центру — 45 кілометрів. Район великий, тому знайшлося місце для ще трьох громад.

А от у Бердичеві і Малині відкинули ідею об'єднуватися із селами. Бердичівський міський голова Василь Мазур серед інших аргументів навів і такий: хай у районі розберуться з тими проблемами, що їх накоїли з орендою землі, через що тепер суди йдуть. А його малинський колега Олексій Шостак прямо сказав, що місто самодостатнє і не має наміру з кимось ділитися.

До речі, тут не випадково вказано відстань до сіл. Для деяких районів це вкрай гостра проблема. У майбутній Ємільчинській громаді автобуси не курсують до 54 сіл, у Барашівській — до 35.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.
Житомирська область.

Фото прес-служби ОДА.

ОПИТУВАННЯ

На сайті «Голосу України» (www.golos.com.ua) було проведено опитування. Нам було цікаво, чи готове, на думку наших читачів, сьогодні суспільство до добровільного об'єднання територіальних громад? І чи насправді воно буде добровільним і вчасним?

Трохи менше половини опитаних (43,29%) вважають, що все робиться за вказівкою згори. 36,58% читачів жодного сенсу в цьому не бачать. Проте все-таки є й оптимістично налаштовані: 11,07% проголосували за те, що суспільство до цього готове, і 9,06% упевнені, що громади нарешті отримають самостійність.

План згори — чудово, ініціатива знизу — ще краще

ПОЧАТОК НА 3-Й СТОР.

На прохання «Голосу України» Микола Кучер прокоментував своє бачення адміністративно-територіальної реформи на його виборчому окрузі:

— Має проводитися серйозна роз'яснювальна робота з людьми, і передусім із місцевою владою. Я під впливом недавно проведеної соціології — колосальна довіра місцевій владі. Такої довіри не мають ані Верховна Рада, ані уряд. Люди повинні зрозуміти, що децентралізація їм допоможе. Значну частину життя я прожив у сільській місцевості, тож розумію, наскільки важливою для села є ця реформа. Йдеться не лише про надання широких повноважень місцевій владі — потрібна і фінансова підтримка через систему оподаткування, вирішення земельних питань.

До минулого року кожна сільська громада отримувала 25 відсотків від податків на доходи фізичних осіб, які заробляли на її території. Відповідно, була надзвичайна зацікавленість у тому, щоб розвивалося виробництво, зростали зарплати, були більші орендні плати, формувався більший бюджет. Нині цей податок становить нуль. Тож сільським громадам дуже важливо об'єднатися, аби отримувати 60 відсотків податку на доходи фізичних осіб.

У більшості адміністрацій вже розроблено плани об'єднання громад, є багато гарного і позитивного. Унаслідок об'єднання, громади отримають досить серйозні фінансові повноваження і будуть більше зацікавлені в розвитку виробництва і різних промислів на своїй території. Тому дуже важливо розпочати цей процес. Але все може піти не за планом, бо люди самі повинні визначати з ким об'єднуватися і як. Потрібно не плани складати, а обговорювати це питання знизу. Є села, які потрапили до плану, але ніколи не об'єднаються — чисто психологічно.

Велике значення має і система оподаткування аграрного виробництва. Я був одним із тих, хто блокував трибуну, щоб не дозволити позбавити село спеціального режиму оподаткування. Бо нині єдина підтримка сільгоспвиробництва з боку держави — це спеціальний режим оподаткування. Ми були проти й тому, що ці виробники серйозно підтримують і соціальну сферу села. Якщо збільшимо оподаткування, серйозно вдаримо по соціальних питаннях сільських територій, якраз у той перехідний період, коли вони об'єднуються, по-новому формують бюджети і громади. Тому не варто нині ламати сільськогосподарське оподаткування. Слід залишити його так, як записано у коаліційній угоді, — до січня 2018 року.

Анна ШЕВЧЕНКО.

У НОМЕР

Як об'єднуватимуться громади, покажуть наступні етапи реформи

Експерти Офісу реформ у Закарпатській області зустрілися з уповноваженими представниками місцевого самоврядування з найбільш віддаленого і високогірного Міжгірського району. У розмові йшлося про перспективи майбутніх змін.

— Місцеві громади Верховини виявляють готовність до утворення майже десятка об'єднань на території району. У кількості відображається, власне, бажання самих громад. Їхні лідери не виключають можливості наступного укрупнення таких об'єднань, — констатує директор Офісу реформ у Закарпатській області Іван Дем'янчук. — Активісти Міжгірщини одностайні у прагненні донести до законодавців і управлінців необхідність урахування гірського статусу району. Ідеться не про пільги, надані місцевому населенню, яке живе в умовах високогір'я, а про географічні особливості, які визначають специфіку сполучення між населеними пунктами.

Окрема розмова стосується Тереблянської долини. Історично склалося, що майже поруч розташовані два великі села — Синевир і Колочава. Їх представники наполягають на об'єднанні громад навколо кожного із цих центрів.

— Перспективний план не догма, а лише модель, яка технічно відповідає вимогам методики. Звичайно, для того, щоб не ускладнювати процедуру реального об'єднання, варто вже на стадії підготовки продумати можливі варіанти. Проаналізувати всі перспективи майбутньої спроможності нереально, тож як об'єднаються навколишні села, стане зрозуміло на наступних етапах реформи, — підсумував Іван Дем'янчук.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

«Піонери» роблять реальні кроки до змін

Чотири потенційні об'єднані територіальні громади Полтавщини вже надіслали до ОДА відповідні «установчі» документи. Тепер їх належить перевірити на відповідність Конституції та законам України. Після фахових юридичних висновків вмикнуть «зелене світло» для реального об'єднання та, власне, створення Глобинської, Омельницької, Дмитрівської та Червонозам'янської громад.

Перша з них формується на базі міста-райцентру Глобине, до якого добровільно «приєднуються» Жуківська, Бабичівська, Опришківська, Пирогівська та Борисівська сільські ради. Дмитрівська сільрада, розташована поблизу Комсомольська й нині територіально підпорядкована цьому місту гірників, після пропонованих змін фактично усамостійнюється, беручи під своє «крило» Потоківську сільраду Кременчуцького району. Ще дві громади «народжуються» також неподалік індустріальної «столиці» Полтавщини — Кременчука. Зокрема, до складу Омельницької, крім однойменної, ввійдуть нинішні Запсільська, Демидівська та Рокитнянська сільради. А Червонозам'янська крокуватиме в майбутнє разом із сусідньою Майбородівською сільрадою.

Попри те, що обговорення проектів таких новацій на місцях у більшості випадків відбувалися досить бурхливо, рішення стосовно доленосних змін прийнято добровільно. За них, як і належить згідно із законом, проголосували депутати кожної зі згаданих сільрад. Сподіваючись не лише на сьогоденні фінансові та інші преференції для об'єднаних громад, а й на гідне життя в них своїх дітей, онуків і правнуків.

Василь НЕЙЖМАК.
Полтавська область.

Харківські будівельники за три місяці звели на Луганщині понад тридцять оборонних споруд: окопів, бліндажів, укриттів для зенітних установок, мінометів, БТРів і танків. Для цього використали майже шість тисяч кубометрів лісу, три тисячі залізобетонних конструкцій і вісімдесят одиниць техніки, *передає наш власкор Павло Воронцов*

За даними прес–служби Рівненської облради, на будівництво (придбання) житла для сімей загиблих військовослужбовців та солдатів–інвалідів I—II групи, які брали участь в АТО, до області з державного бюджету надійшло понад 12 мільйонів 322 тисячі гривень, *повідомляє наш власкор Олександра Юркова*

Додому повернувся, але синдром війни не дає спокою

ГЕРОЇ СЕРЕД НАС

Олександр Васильович Роженко, 1970 року народження, ще має дослужити по мобілізації півтора місяця, хоча й хворіє. А от його син Дмитро (на знімку), котрий з 23 квітня по 19 липня минулого року брав участь у антитерористичній операції в Донецькій та Луганській областях, після поранення й тривалого лікування нарешті знову повернувся додому, в рідне село Зятківці. Але війна його ще не відпускає — тепер переживає за батька і постійно спілкується із бойовими побратимами з Гайсинського та інших районів Вінниччини, з якими випало пройти через смертельні страхіття, нелюдські випробування в АТО. Хіба можна забути ці п'ять пекельних місяців?!

Дмитро пам'ятає все, до найменших дрібниць. Саме на його день народження, 16 березня 2014 року, надійшла команда про виїзд на навчання на відомий військовий полігон «Широкий лан» у Миколаївській області. Закінчивши Вінницьке залізничне професійно-технічне училище й здобувши спеціальність помічника машиніста тепловоза, молодший 18-річний Роженко на той час служив за контрактом у Житомирі водієм БТРа. Насправді ж ніхто з воїнів навіть не здогадувався, що їхня колона, здійснюючи дивні маневри (пізніше пояснили офіцери — щоб збити ворожу розвідку з пантелику) різними населеними пунктами, на початку квітня прибула... у село Партизани Донецької області, в зону АТО. І одразу перша жертва — під час раптового ворожого обстрілу загинув земляк із села Рахнівка Гайсинського району Петро Коваленко. Він відкрив, пішовшиззамолоду із життя першим із вінничан, гіркий, страшний рахунок загиблих у нашій області.

Дмитру боляче й тяжко згадувати, розповідати про перший бій за блокпост при в'їзді у місто Слов'янськ. Півтори години тривав він, блокпост охороняли 14 окупантів, серед них місцеві жителі, російські солдати, терористи, чеченські найманці. Зрештою, всі вони у паніці розбіглись, кількох взяли у полон. Тоді Дмитру зовсім не страшно було, а от останні бої за Краматорськ, Артемівськ, Лисичанськ пережив з острахом. Бо втрати щораз зростали, командир роти старший лейтенант Максим Савченко (родом з міста Суми) загинув на очах, було багато поранених. Його штурмова рота добре знана, авторитетна і шанована в зоні АТО. Через великі втрати щотижня рота поповнювалася новими солдатами. Дмитро особисто кількох тяжкопоранених бійців витягував з БТРа. Техніка не витримувала, люки відривалися, гальма відмовляли, кулемет виходив з ладу...

19 липня 2014 року солдат Дмитро Роженко, як записано в офіційних документах, отримав вогнепальні наскрізні кульові поранення верхньої третини правого стегна та середньої третини лівої гомілки під час чергового бою. Тоді ж повністю відірвало руку ще одному члену екіпажа Владиславу Кузнєцову із Жмеринки. Двома КрАЗами разом з іншими пораненими Роженка за чотири години (!) довезли у перший медичний пункт. Далі, через півтори години перебування тут, надавши першу медичну допомогу, його відправили гелікоптером до Харкова, де у переповненому шпиталі зробили першу операцію. Після цього спецлітаком переправили Дмитра у Вінницький військово-медичний клінічний центр Міністерства оборони України. Вже тут провели другу операцію та кваліфіковане лікування. І повідомили вирок військово-лікарської комісії: до подальшої служби не спроможний і не підлягає. Відвоювався, невдовзі мають визначитися із призначенням групи інвалідності...

Не полишає учасника бойових дій у зоні АТО рядового Дмитра Роженка горезвісний воєнний синдром. Не спиться ночами, болять рани, ноги. Взагалі боляче ходити. Болить і те, що не може знайти постійну роботу. Перебивається випадковими заробітками, при цьому добровільно й безплатно допомагає односельчанам будувати церкву у селі. Має, до всього, тепер нове хобі — риболовлю. Та велику оптимістичну надію й упевненість — війна обов'язково невдовзі має закінчитися нашою вистражданою перемогою.

Юрій КОВЧ.

Зятківці Гайсинського району Вінницької області.

Фото надане Дмитром Роженком.

Військкомати порушують закон

Так вважає Уповноважений Верховної Ради України з прав людини Валерія Лутковська, оскільки поширення оголошень про виклик призовників у військові комісаріати порушує законодавство про захист персональних даних.

За її словами, останнім часом почастішали випадки використання військовими комісаріатами такої форми виклику призовників у військкомати, як оголошення, які публікуються в газетах, на сторінках інтернет-видань або розміщуються в громадських місцях. В оголошеннях зазвичай вказуються прізвище, ім'я, по батькові призовників, досить часто — рік народження й адреса проживання.

Як зазначає В. Лутковська, такі відомості про особистість є її персональними даними, обробка яких, зокрема збирання, зберігання й поширення, має здійснюватися з дотриманням Закону України «Про захист персональних даних».

Нагадаємо, нещодавно на Львівщині місцеві газети надрукували списки військовозобов'язаних, яким працівники Сокальсько-Червоноградського об'єднаного районного військового комісаріату не змогли вручити повістки. За інформацією регіонального медіа-центру Міністерства оборони України у Львові, це є позитивною практикою. «Така форма оповіщення законна, і цей досвід варто перейняти й іншим військовим комісаріатам, перед якими поставлено чітке завдання щодо виконання заходів мобілізаційної кампанії», — зазначили у відомстві.

Валерія Лутковська.

Військкоми Тернопільської області підтримали ініціативу своїх колег і теж почали публікувати в місцевих ЗМІ прізвища громадян, які не були сповіщені по призову або не з'явилися в місцеві військкомати.

Такі дії з боку працівників військових комісаріатів і засобів масової інформації, на думку омбудсмена, містять ознаки правопорушення, передбаченого статтею 188-39 КУпАП, а саме — недодержання встановленого законодавством про захист персональних даних порядку захисту персональних даних, що призвело до незаконного доступу до них або порушення прав суб'єкта персональних даних.

ТИМ ЧАСОМ

Міністр МВС України Арсен Аваков «дав категоричну вимогу міліції не брати участь в «облавах військкомів». Мало того, реагувати на звернення з перевірки незаконних дій, що мають місце, окремих горе-військкомів». Перед тим, як поширити таку інформацію в Інтернеті, міністр запропонував перейти на контрактну армію. А. Аваков вважає за необхідне зменшити кількість військових і збільшити зарплати реальним кваліфікованим військовим і їх забезпечення.

Арсен Аваков.

Нагадаю, що відповідно до ст. 15 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» призовники після набрання чинності указу Президента України про проведення чергового призову, яким прийшла повістка військового комісаріату, мають прибути до пункту в термін, зазначений у повістці. Якщо повістка не прийшла — призовник повинен прибути на призовну дільницю в десятиденний строк від дня початку відповідного чергового призову, визначеного указом Президента України. Аналогічні норми прибуття по повістці встановлено також і для військовозобов'язаних і резервістів.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Редактора призвали захищати державу

Микола Маценко, 49-річний редактор Погребищенської районної газети «Колос» на Вінниччині, старший лейтенант запасу, змінив цивільний одяг на військовий однострій — його призвали на службу у ЗСУ під час шостої хвилі мобілізації.

Нині М. Маценко проходить підготовку на Яворівському полігоні Львівської області. У телефонній розмові пан Микола повідомив, що військову форму видали в академії Сухопутних військ. Звідти відправили на полігон. Після завершення підготовки розподілять у військa в зону АТО.

— Армійське життя для мене звичне, — розповідає колега. — У 1983—1985 роках проходив строкову службу. Наш ракетний підрозділ дислокувався у Чехословаччині, він входив до складу ракетних військ Центральної групи військ Союзу. Таке враження, що за ці 30 років в армії майже нічого не змінилося.

У редакції «Колоса» після демобілізації редактора змушені працювати за себе і за того хлопця.

— Творчих працівників у газеті небагато, — каже відповідальний секретар газети Олександр Низькошапка. — Нині нас троє. Коли був редактор, він не тільки писав у газету, а й готував передачі районного радіо. Тепер цю ношу несемо ми. Одна з працівниць взяла відпустку, але у дні, коли верстаємо газету, змушена виходити на роботу. Працювати в таких умовах протягом року буде непросто, бо ж виникатимуть ситуації, коли хтось братиме лікарняний і т. д. Редактор підтримує нас морально, телефонує, дає поради.

Ще рік тому добровольцем в АТО пішов Андрій Грачов, головний редактор сайту «Тут все». Про нього, медика за професією, дізналися після того, як Андрій разом з побратимами записав звернення до Президента держави і розмістив його в Інтернеті. Двадцятий раз поїхав у зону АТО з гуманітарною допомогою редактор Тростянецької районної газети Анатолій Савченко. З відрядженням у район бойових дій виїздили вінницькі медійники Анна Бова, Юрій Басюк, Роман Ковальський, Василь Бабій, редактор «районки» з Калинівки.

P. S. ***Так само під час шостої хвилі мобілізували власкора «Голосу України» у Львівській області Богдана Кушніра.***

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Через великі втрати щотижня рота поповнювалася новими солдатами

Від Білого моря до Чорного

Чи можемо ми назвати нашу війну громадянською? Ні і ще раз ні! Всі пам'ятають колони автобусів у Донецьку й Харкові, заповнені нібито українськими повстанцями для картинки раша tv. Тоді, у березні й квітні 2014 року, бандитів наймали у Ростовській області й привозили на донецькі, луганські та харківські антимайдани. І вони заводили натовп, по-звірячому били людей з українськими прапорами. Театральні бородаті «бабаї» та «зелені потвори» через «поребрик» захоплювали райвідділки міліції у Слов'янську і Краматорську. А деякі «авторитетні пацани», «мери» й «губернатори» стояли на міських площах під російськими стягами і кричали: «Услышьте Донбасс!»

Бійці 1-го батальйону 54-ї бригади, двоє друзів — сержант «Пастух» (ліворуч), якому 41 рік, та сержант «Дід», якому 50 .

Багато з тих, хто їх послухав, уже на тому світі, і їм усе одно. От тільки «авторитетні пацани» продовжують свою чорну справу, а деякі «мери» справно їздять на суд. А донецькі високі міліцейські чини, що розпалювали вогонь війни, проводять вільний час у Києві в шикарних спорт-центрах і кажуть, що вони не винуваті.

Напрямок, звідки прийшла війна.

Чи можемо ми назвати цю війну братовбивчою? На жаль, так. Доводилося зустрічати на війні українських офіцерів, росіян за національністю, батьки, сестри, брати яких живуть у Росії. Та й серед російських офіцерів багато українців, котрі ще за радянських часів навчались у військових училищах Радянського Союзу, — у них теж є родичі на Батьківщині.

І хоч би як вправлялись у красномовстві російські політики, придворні економічні й історичні аналітики, весь світ знає — братовбивчу війну розв'язав один чоловік — Путін. На його руках кров тисяч убитих та сирітські й материнські сльози жителів Львова, Києва, Донецька, Ростова, Мурманська і Якутська.

...Літнє сонце сходить о четвертій. На передовій не чутно півнів. Передвіщають появу на горизонті кривавочервоної кулі у селі Золотому черги таких само яскраво-червоних трасерів з того боку. Передова — це не абстрактне поняття, це перша лінія оборони з окопами, бліндажами, згорілим танком, біля якого бійці встановили пам'ятний хрест. Далі — нейтральна смуга — лука з різнотрав'ям. На ній переливаються у росяному вранішньому блиску дивовижні квіти. Корів селяни там уже не пасуть. Вночі там ходять диверсійно-розвідувальні групи противника, й наші бійці, не стуляючи очей, спостерігають у тепловізорі чорно-біле видиво лук: чи не проскочать там білі рухомі фігури — чужі **(на знімку внизу)**.

Сьогодні серед інших бійців 1-го батальйону 54-ї бригади несуть тут службу двоє друзів — сержант «Дід», якому 50 років, та сержант «Пастух» — йому 41. Обоє мобілізовані у серпні 2014-го, із січня 2015-го — на війні.

Згорілий танк, біля якого бійці встановили пам'ятний хрест. Далі — нейтральна смуга — лука з різнотрав'ям.

Р о з в и д н і лось... По небу повзе червоне колесо... Хлопці п'ють каву. Фронтова кава на передовій — особлива. Її заварюють у закіптюженій металевій кружці, крупно змелені зерна заповнюють майже третину «філіжанки», кава гірка й міцна, замість цукру — вприкуску цигарка теж із міцним тютюном. У цьому процесі в і д ч у в а є т ь с я вселенська довершеність. Ще одна ніч війни минула, всі живі й здорові.

«Пастух» родом із села Куковичі Менського району Чернігівської області. До війни працював у фермерському господарстві, за звичкою каже: «У колгоспі різноробом». У нього росте двоє синів — 12 і 9 років.

У «Діда» теж двоє синів — 33 і 29 років. Чоловік, затягуючись цигаркою, каже: «Я так собі думаю, що війна буде, поки у мене і внуки не виростуть». П'ятдесятирічний солдат народився в Росії, в Северодвінську на березі Білого моря. Строкову службу відбув моряком на підводному човні. Як виповнилось 35, переїхав в Україну, у Вінницькій області одружився — там і живе. А в Северодвінську залишились рідні. Мама з Росії телефоном запитує свого сина, українського солдата «Діда»:

— Ти що, синку, воюєш?

— Воюю...

— Так у нас тут по телевізору кажуть, що нема там у вас війни...

Олександр КЛИМЕНКО.

Фото автора.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

ВІЛЬНИЙ МІКРОФОН

Попався, хто прокрався!

Шановні краяни, сталося! Перший з найвищих чиновників у часи президентства Януковича колишній міністр фінансів Юрій Колобов попався! І вже сидить у цюпі! Поки що іспанській, але ми маємо всі шанси забезпечити цього малошанованого пана комфортабельною камерою в Лук'янівці. Бо Іспанія — це така держава, де не люблять ні своїх, ні чужих злодіїв. Тому й сидить зараз Колобов за запитом Інтерполу в іспанській цюпі, чекає видачі Україні, яка мені видається на сто відсотків вірогідною, і думає гірку думу: «Казала ж мені жінка: Юро, не їдь ти в ту Іспанію! Там же самі Хуани й Педро! Їдь краще в Україну, поки там суддею Оксана Царевич. Вона жінка добра, чуйна, сердечна, відпустить... А тепер що? Поки з тої Іспанії в Україну передадуть, вже сама Царевич у сусідній камері сухарики гризтиме. Ні, що не кажіть, а Росія — це найкраща в світі держава. Тільки в ній злодіям лафа».

Але я дуже хотів би, щоб після екстрадиції в Україну з Колобовим не сталося щось недобре. Бо він стільки про грошові потоки в часи Януковича знає, що гай-гай! І хто платив, і кому платив, і куди ті гроші ховав. Хоч знання взагалі — то сила, але іноді вони небезпечні для здоров'я і навіть життя. Точніше, тут не самі знання небезпечні, а совість, яка прокидається в людях, подібних Колобову. Он ця капосна совість вже Чечетова загризла, до самогубства довела. Тож, владо, садіть біля Колобова аж двох міліціонерів, щоб ті вдень і вночі стежили, аби на нього раптово совість не напала. Бо й оком моргнути не встигнуть, як вона загризе бідолашного Колобова. І разом з ним назавжди піде в могилу таємниця рахунків Януковича і ледь жевріюча надія колись та повернути вкрадені ним гроші у вічно дірявий український бюджет.

Не швендяй по Росії

Австрійський велосипедист Маркос Фейєр вирішив на своєму двоколісному транспорті об'їхати весь світ. Він уже побував і в Америці, і в Африці, і в Азії. І все в нього було гаразд. Та ледь Маркос виїхав із Владивостока на захід, як між Хабаровськом і Благовєщенськом у мандрівника «експропріювали» його велосипед вартістю 10000 доларів. Треба віддати належне російській поліції, яка швидко знайшла велосипед Маркоса, але вже... розукомплектований.

Сяк-так зліпивши свою машинерію, Фейєр щосили рвонув на захід. Та Росія, як відомо, поняття розтяжне — нині австрієць лише доїждає до Забайкалля, картаючи себе: «І чого понесло до цих дикунів?»

Взяли «Академіка» і «Мауглі»

Відомий донецький бойовик «Академік» із банди «Сомалі» (керівник — «Гіві») був командиром батареї, яка воювала проти нашої армії під Іловайськом, в донецькому аеропорту, під Дебальцевим. Після чого він перебрався в Росію, аби вже транзитом через Молдову потрапити в Одесу для ведення підривної діяльності проти України. Та, очевидно, «Академік» був у полоні ілюзій від кадебістських анекдотів про тупих молдаван. Адже бойовика взяли молдавські спецслужби «тепленьким» просто в аеропорту Кишинева і видали Україні. А в Дніпропетровську попався лідер терористичної четвірки «Мауглі», група якого за наказом «деенерівця» «Саїда» мала вбивати наших військових та волонтерів.

Тож «Академік» і «Мауглі» вже в українській буцегарні. Кажуть, що в їхній камері є ще одні вільні нари — персонально для «Моторoли».

Ярослав БОРСУК.

Підгайці Тернопільської області.

Влада разом з бізнес–гігантом допомагає підприємцям

Міська влада і компанія ДТЕК організували в Добропіллі зустріч місцевих жителів з організаціями, які сприяють розвитку бізнесу в регіоні. Завдяки реалізованому тут проекту добропільці та внутрішньо переміщені особи знаходять можливості одержання знань, ресурсів для створення або розвитку власної справи.

Завдання номер один

З 2013 року ДТЕК розпочала спеціальний проект «Розвиток бізнес-середовища у великому Добропіллі», реалізований разом з місцевою владою. Під час недавньої зустрічі, що відбулася в рамках цього проекту, городяни, які прагнуть чи вже займаються бізнесом, дізналися чимало нового. Зокрема, що таке Фонд розвитку підприємництва, як він працює в Україні, які перспективи створення такого фонду в Добропіллі. Тут було подано інформацію про проекти бізнес-планів, що підтримують фінансування, для відкриття й розвитку своєї справи. Про можливості для малого і середнього бізнесу розповіли і представники служби зайнятості — служба надає пільги підприємцям, якщо вони створюватимуть нові робочі місця, а також надає допомогу в одержанні коштів для ведення власної справи безробітним (у вигляді частини допомоги, що залишилася).

Потенційним підприємцям і тим, хто починає працювати, представили можливості оренди площ, які міські влада готова передати місцевому бізнесу для розвитку.

«Розвиток дрібного і середнього бізнесу та створення нових робочих місць — я сказала б, завдання номер один для Добропілля, як і для більшості мономіст у промислових регіонах», — каже керівник департаменту із соціального розвитку в ДТЕК Вікторія Гриб.

Організатори проекту «Розвиток бізнес-середовища у великому Добропіллі» створили спеціальний сайт, зареєструвавшись на якому підприємці можуть напряму спілкуватися з експертами, оперативно одержувати інформацію про події й заходи, програми навчання і перекваліфікації, отримувати допомогу в доборі кваліфікованого персоналу для успішного розвитку бізнесу.

У Добропіллі, як і в інших містах Донбасу, підконтрольних українській владі, проживає чимало переселенців.

Працевлаштування — одна з головних проблем для багатьох з них. І тим учасникам проекту, які шукають роботу, ресурс дає можливість проконсультуватися із психологом і пройти персональне тестування. Його результати дозволять здобувачам реально визначитися з вибором свого робочого місця.

Криза — не тільки перешкода, а й можливість

Не тільки в партнерстві з місцевою владою проект «Розвиток бізнес-середовища у великому Добропіллі» реалізується компанією ДТЕК. Сприяють у його здійсненні також Всеукраїнська асоціація консультантів з управління, громадська організація «Центр муніципального розвитку міста Добропілля», добропільський центр молоді «Добро», PPV Knowledge Networks — агентство, яке організовує співпрацю людей з різних галузей.

Перший заступник міського голови Добропілля Ігор Курдя в нашій бесіді зазначив: «Криза — не тільки перешкода, а й можливість. І у міста є шанс за допомогою наших партнерів зробити крок назустріч новому майбутньому — розширити сферу виробництва, сферу торгівлі й послуг, відкрити нові ніші, де люди зможуть самореалізовуватися, заробляти, забезпечувати робочі місця й оборот коштів.

Наш головний капітал — не вугілля, а люди. І я упевнений, що наші люди, котрі звикли важко трудитися, зуміють скористатися новими можливостями і тим самим поліпшити життя і своє, і міста».

Керівник департаменту із соціального розвитку в ДТЕК Вікторія Гриб і перший заступник міського голови Добропілля Ігор Курдя під час зустрічі з питань надання підтримки місцевому бізнесу і переселенцям.

На шляху до максимального бізнес–комфорту

Повертаючись до теми соціальної значимості проекту, перший заступник міського голови Добропілля Ігор Курдя наголосив:

— Проблеми економіки монокультурних міст досить типові на Донбасі. Сьогодні Добропілля на 90 відсотків залежить від вугільного бізнесу. Ми дуже добре розуміємо, що стабільність міста не може залежати лише від бізнесу, хоча б який ефективний він був. Ми знайшли взаєморозуміння із ДТЕК, і ще в 2013 році почали працювати над створенням робочих місць у Добропіллі в сфері малого й середнього бізнесу. Сьогоднішній захід — один з етапів цієї роботи.

Ми презентували кілька інвестиційних майданчиків з усіма комунікаціями, які вже сьогодні готові передати бізнесу. Для малого бізнесу ми створюємо Фонд підтримки підприємництва, який не тільки консультуватиме, а і надавати фінансову допомогу на поворотній основі.

Наша мета на цьому етапі — залучити бізнесменів максимально комфортним кліматом для розвитку бізнесу в місті. Будь-який бізнес у Добропіллі, від малого до великого, має почуватися впевнено. Уся корисна інформація для підприємців акумулюватиметься в Центрі муніципального розвитку в Добропіллі, і цей центр розташований безпосередньо в приміщенні міськради.

Владислав ЛЕОШКО.

Добропілля Донецької області.

Фото надано автором.

У Мінську намагаються відвести важке озброєння: знову чи як завжди?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Триває робота з угоди про відведення танків, а також артилерійської зброї калібром до 100 міліметрів і мінометів калібром до 120 міліметрів», — пояснив Мартін Сайдик.

Нагадаємо, раніше Президент України Петро Порошенко заявляв, що оновлені угоди про відведення важкого озброєння, досягнуті 21 липня в Мінську, повинні бути підписані до 3 серпня й виконані протягом десяти днів. До цього ж часу повинні були розробити план з демілітаризації Широкиного. Але відведення техніки, а також заміну добровольчих батальйонів, які опікували цей плацдарм, на підрозділи ЗСУ Генштаб розпочав ще напередодні.

«Не зовсім зрозуміло, чому Широкине? З якої, пардон, радості? За будь-якою логікою, якщо на якійсь ділянці й має здійснюватися «пілотний проект» з демілітаризації (хоча сам задум — це фікція, що зрозуміло кожному, хто щось чув про «тактику і стратегію» російсько-терористичних військ на Донбасі), то в Дебальцевому. Тобто на території, яка була одразу після підписання горезвісних домовленостей Мінськ-2 захоплена терористами. Демілітаризація по лінії Дебальцеве—Горлівка була б дуже доречна: там зараз градус напруженості не менший, ніж у Широкиному», — так прокоментував цю ініціативу народний депутат, координатор групи «ІС» Дмитро Тимчук.

Тим часом у зоні бойових дій ситуація абсолютно не миролюбна. Протягом минулої доби (дані на ранок 4 серпня) гібриди 109 разів обстріляли наші позиції й мирні населені пункти. Спекотно — на донецькому напрямку. У секторі «М» теж неспокійно: бойовики обстріляли Старогнатівку і житлові квартали Гранітного.

Своє бачення того, що відбувається, вчора виклав секретар РНБО на офіційному сайті Радбезу. За словами Олександра Турчинова, Росія свідомо торпедує всі мирні домовленості, при цьому так само, як у Криму, вдається до «тактики використання мирних жителів як живого щита для прикриття своїх військових злочинів».

Продовження такої демонстративно провокаційної поведінки Росії повністю перекреслює всі спроби мирного формату врегулювання процесу й дефакто свідчить про торпедування Москвою Мінських домовленостей. «Щоденні військові провокації й злочини на сході нашої країни свідчать, що публічна полеміка РФ з відведення танків і озброєння менш як 100 мм є спробою ворога створити сприятливі передумови для наступу російсько-терористичних угруповань», — акцентував секретар Радбезу.

А ще, на думку Турчинова, усе це відбувається в той час, коли «у політиків провідних демократичних країн час відпусток, і тому неможливе активне реагування на провокації РФ, у тому числі шляхом посилення санкцій»...

Ситуація говорить сама за себе. Поки в Мінську в черговий раз за столом переговорів намагаються врегулювати мир на Донбасі, на передовій ідуть посилені вогневі атаки супротивника, які нівелюють усі домовленості. Понад те, підписують їм черговий вирок.

У мінських засіданнях уже беруть участь представники псевдореспублік (цього й домагався Путін). Чи можна домовитися з терористами в принципі? Не виключено, звичайно. Але якщо ці домовленості вигідні їм і їхнім хазяям.

Очевидно, щоб Мінськ запрацював, потрібні не просто слова, а гарантії всіх сторін. І вони повинні бути чіткими із вказівкою відповідальності за їхнє невиконання. Якщо на міжнародному рівні вважається, що формат Мінських угод — єдиний мирний регулятор військового конфлікту на сході нашої країни, то саме наші західні партнери повинні задіяти всі свої можливості (навіть всупереч часу відпусток), щоб ці домовленості виконувалися всіма сторонами.

Коли верстався номер, Президент України в терміновому порядку скликав Воєнний кабінет. Під час його засідання Петро Порошенко заявив про необхідність створення плану оборони й координації дій органів влади на випадок загострення конфлікту в зоні АТО, повідомляє пресслужба глави держави.

Президент звернув увагу на необхідність активізації взаємодії з ОБСЄ й забезпечення ефективної діяльності Спільного центру з контролю й координації, щоб створити умови для безперебійного моніторингу режиму припинення вогню й запобігання випадків недопуску інспекторів ОБСЄ в зони відведення важкої техніки й артилерії.

Глава держави нагадав, що 3 серпня пройшли переговори Тристоронньої контактної групи в Мінську, на яких Україною було запропоновано план відведення на 15 км артилерійських систем калібру менше 100 мм, танків і гранатометів. «Це зброя, яку противник використовував проти української армії в попередні тижні — доти, доки цього тижня не почав використовувати артилерію більшого калібру», — підкреслив Петро Порошенко.

На Воєнному кабінеті РНБО також заплановано обговорити гуманітарні й економічні питання, зокрема створення підгрупи Тристоронньої контактної групи з кордону, яка має почати «процес імплементації пункту Мінських домовленостей — відновлення контролю над неконтрольованою ділянкою україно-російського кордону й виведення іноземних військ з української території».

Ольга ВІТЕР.

МИ РАЗОМ

Курс на «Січ»

Усьоме вирушив на схід України з волонтерською місією голова Млинівської районної ради Рівненської області Володимир Тутевич. Цього разу він доправив бійцям батальйону спеціального призначення МВС України «Січ» автомобіль і продукти.

Під час попереднього відрядження в батальйон «Карпатська січ» до Володимира Тутевича звернувся комбат підрозділу із проханням посприяти у придбанні автомобіля для потреб медичної роти, бо штатна техніка була знищена ворогом. Зрозуміло, що виконувати прохання спецназівців голова районної ради нікому не передоручав, а за рахунок власних заощаджень та за коштів своїх друзів-патріотів придбав авто. Пригнав автівку із зарубіжжя Хорупанський сільський голова Василь Андрієнко. До речі, він також доклав чимало зусиль, щоб автомайстри з Рівного, Луцька, Хрінників, Хорупаня довели параметри автомашини саме для потреб військових медиків.

Крім того, жителі населених пунктів Війницької, Вовницької, Підлозціївської, Хорупанської сільських рад передали захисникам України продукти, якими завантажили два буси — в поїздку на Донбас Володимир Тутевич також «зафрахтував» і власне авто, яким у загальній кількості «намотав» понад два десятки тисяч тривожних кілометрів на схід України. Кермо свого буса довірив досвідченому водію — Війницькому сільському голові Михайлу Пуцаку. Від себе особисто голова районної ради також повіз українським воякам сто розкладачок, тридцять курток та деякі інші речі.

У далеку дорогу голів благословив настоятель Млинівської Свято-Покровської церкви отець Василь Ліщук.

Про це повідомив наш постійний читач із селища Млинів Рівненської області Віталій ТАРАСЮК.

Як із зони бойових дій вивозили кінноспортивний клуб

Свято для дітей і задоволення для дорослих улаштували в селі Дібрівка Миргородського району дончанка Анастасія Богач і її підопічні — рисаки. Коней жінці вдалося вивезти з Донецької області в лютому минулого року під акомпанемент нестихаючої канонади.

28-річна Анастасія разом із чоловіком Олександром до початку бойових дій жила в Красногорівці, що за 20 км від Донецька. Справою їхнього життя були коні й кінноспортивний клуб «Анаклія».

Після захоплення міст і початку бойових дій подружжю і коням терміново довелося шукати притулку в мирній частині України.

— Коли вже щосили почали обстрілювати наше місто з різних боків, потрібно було шукати місце, де могли б розмістити наших коней, — згадує Настя. — Але мало хто погоджувався. Ми телефонували, просилися, однак умови виставлялися доволі суворі. Приміром, за простій одного коня просили дві тисячі гривень на місяць, а в мене їх 15! Ми б не змогли платити такі гроші. Їх просто не було.

Коли Анастасія ділилася проблемою зі знайомими, дехто навіть пропонував «пустити коней на м'ясо». Такий варіант Настя категорично відхилила.

У цей час у Красногорівці обстріли зруйнували центральне водопостачання, носили воду вручну. Плюс неможливість заготовити корми, і найстрашніше, що коні теж дуже переживали нестихаючі звуки пострілів. У них від страху почалися шлункові кольки й конвульсії.

Але вихід, на щастя, знайшовся. Відгукнувся керівник Дібрівського кінного заводу Миргородського району на Полтавщині Микола Васильович Радченко. Він просто сказав: «Приїжджайте. Допоможемо».

За словами Миколи Васильовича, такого тренера, як Настя, давно не вистачало в цих краях. «Вона чудовий фахівець із конкуру (верхова їзда з перешкодами). Крім того, відмінний педагог і психолог».

Переїзд Настя неохоче згадує. Він був досить непростий. Знадобилося кілька КамАЗів. Щоб оплатити дорогу, довелося продати двох чистокровних рисаків.

На Полтавщину вдалося вивезти десять дорослих тварин і трьох нещодавно народжених лошат.

Нині подружжя і тварини цілком освоїлися в Дібровці. За словами Миколи Васильовича, життя пожвавилося на кінному заводі із приїздом Насті і її чоловіка Сашка. Почалися активні тренування, свята в селищі, де діти, які зараз вчаться верхової їзди, показують свою майстерність. З'їжджаються на тренування не тільки з навколишніх міст, а навіть і з Києва.

— Ми займалися цим спортом ще в Красногорівці протягом кількох років тричі на тиждень, а то й частіше їздили з Донецька, де мешкали, туди на тренування, — розповідає дончанка Олена. — Моя 14-річна донька Настя настільки любить цей спорт, коней, що в нас уся квартира обклеєна зображеннями рисаків.

Уже майже рік, як ця родина переїхала до Києва, де в чоловіка з'явилася робота. А Олена з дочкою винаймають будиночок у Дібровці й тренуються щодня.

— Зараз канікули, і ми можемо проводити у стайні цілі дні, з ранку до вечора. Донька не тільки тренується, а й допомагає доглядати за конячками. Але тренування ми не залишили, навіть коли вчилися в Києві в школі. Кожні вихідні приїжджали сюди й займалися, — із захопленням розповідає Олена.

А 13-річна Ярослава Грабовська разом із мамою теж змушені були виїхати з рідної Горлівки до Миргорода. Випадково дізналися про існування кінного клубу й стали займатися.

За словами тренера Анастасії Богач, хочеться залучити більше дітей, щоб вони не по вулицях безцільно гуляли, а займалися справою, відчували відповідальність, та й просто полюбили цих сильних і шляхетних тварин.

— Як складається життя переселенців на новому місці? — запитую Анастасію.

— У нас усе чудово, швидше б забути всі ті жахи, що ми пережили й бачили на власні очі, — відрізає Настя.

І вже м'якіше додає: їм тут усе подобається, і люди, і нове житло, і новий колектив, а особливо кінний завод з його більш як столітньою історією.

Тетяна СЕМЕНОВА.
Фото автора.

Книга, трагічна для наших ворогів

Так охарактеризував свою роботу під назвою «Укри», нещодавно видрукувану у столичному видавництві, відомий письменник і кінорежисер Богдан Жолдак.

Загалом, каже автор, писав її поспішаючи і фактично на одному диханні. Так само швидко спрацювало й видавництво. Тож фактично це перша книга про події на сході, про наших мужніх вояків.

— Поспішали ще й тому, що назва «Укри» нині дуже на слуху, популярна і нам не хотілося, щоб хтось першим скористався нею, — поділився секретом видавець Іван Малкович. Проте, мабуть, це не єдина причина, адже аудиторія таки потребує такої літератури, ми маємо розповідати про наших героїв. Причому швидко й оперативно, бо сам час надто пришвидшився, спресувався, і нам треба відповідно реагувати.

— А про що нині можна писати? — питає Богдан Жолдак. — Ми ж живемо в цьому кошмарі, і доки ця енергія рухає нами, ми це робитимемо.

Чого не скажеш про реакцію військового начальства на події, що відбуваються. Як зазначив Богдан Жолдак, книга вже була готова, і тут до нього звернулися з Міністерства оборони, мовляв, хочуть видати щось для бійців, які нині в зоні АТО, чи чогось немає на прикметі.

— Кажу: є. Вони почитали, подивилися, кажуть, подавайте, у нас буде конкурс, і якщо книга виграє, ми її видамо. Згодом з'ясувалося, що конкурс нескоро, що й грошей уже на нього забракло. Одне слово, бійцям довелося б довго чекати.

СУЧАСНА ПРОЗА
БОГДАН ЖОЛДАК
бойова проза
УКРИ

Книга вийшла з присвятою юному герою Жорі Тороповському.

Каже, випадково дізнався про нього, коли у одного хлопчика почалася депресія — вбили його однокласника. З того все і почалося.

Загалом історію Жори Тороповського, зовсім юного хлопчини із Бориспільщини, без сліз годі переказувати. Він простояв весь Майдан, а потім добровольцем пішов на фронт. Кажуть, був таким заповзятим, що ворог боявся його як вогню і навіть обіцяв винагороду за його голову. Чи отримав її убивця Жори, історія замовчує, хоча розправилися з патріотом дуже цинічно. Жору вбили в поїзді, коли той повертався з короткострокової відпустки на фронт.

Спочатку розповідь про Жору була видрукувана у «Літературній Україні». Тоді автора розшукала мама Георгія Тетяна Миколаївна. Жінка була і на презентації видання.

Загалом книга складається з невеличких оповідань про нинішнє непросте сьогодення. Звісно, не обійшлося й без художнього вимислу. Проте, каже автор, дуже багато епізодів, які він, уже написавши їх, фактично передбачив.

На фронті воював один із випускників Богдана Жолдака, тож автор увів у тест дуже схожий персонаж. Дав йому позивний «Влад Столиця». Пройшов час, і вони зустрілися. І яке ж було здивування, коли Влад повідомив, що носив на війні саме псевдо Столиця. Може, тому в автора, який бачить наперед, запитали, чи не знає, бува, коли закінчиться війна. Та Богдан Олександрович не став прогнозувати, а лише зазначив: коли чоловіка з Кремля перенесуть у Мавзолей, і хотілося б, щоб це було якомога скоріше.

Є в «Украх» і дещо якщо не комічні, то, принаймні, трагікомічні розповіді. Так, в одному з оповідань йдеться про зустріч «укропів» із місцевим населенням. Проходячи вулицею, унюхали наші хлопці запах вареної картоплі в одній із домівок. І так їм закортіло домашньої їжі. Думають, як би напроситися в гості? Та знаючи, що більшість місцевих називає їх фашистами й бЕндерівцями, вирішили не ризикувати. Спочатку зняли свої шеврони, замаскувалися під «ополчєнцев» — і до хати. У хаті жінка. Ну, вони відрекомендувалися, і ту понесло: як прокляті фашисти згвалтували її доньку, як вона просила, як пропонувала себе — та ні! Звісно ж, сіли до столу, жінка дістала самогон. І вже як добре наклюкалась, почала скаржитися на тяжку долю, що сама-самісенька на цьому клятому білому світі.

— Ах ти ж... — кажуть хлопці, — а як же донька?!

Ну а відповідь всіма очікувана: «Ну нет, но могла би быть...»

Богдан Жолдак вважає, що головна сила книжки — це гумор. І тут важко не погодитись. Адже гумор і оптимізм завжди допомагали в тяжкі часи.

Марина КРИВДА.

АРМІЇ НА ДОПОМОГУ

Газівники — за надійний тил

Сорок тисяч гривень, які зібрали працівники «Хмельницькгазу», переказали на розрахункові рахунки восьми важкопоранених захисників, в тому числі і мобілізованих із Хмельниччини.

Раніше колектив виділив сто тисяч гривень на придбання бронежилетів для хмельницького батальйону теробори та двісті тисяч гривень одноденного заробітку на потреби Збройних Сил України.

«Протягом останніх місяців колектив особливо активно долучився до збирання продуктової та речової допомоги. Майже дві тонни продуктів газівники передали у місто-побратим Старобільськ та для земляків, які служать у Донецькій та Луганській областях», — сказав голова правління ПАТ «Хмельницькгаз» Михайло Юрченко.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Соціальний супровід демобілізованих

На Прикарпатті діє комплексна програма підтримки сімей загиблих і постраждалих під час проведення АТО та масових акцій громадянського протесту. Згідно з документом, на забезпечення соціального захисту родин військових та майданівців в обласному бюджеті на 2015 рік передбачено понад 6,5 мільйона гривень. Такі дані під час засідання колегії ОДА оприлюднила директор департаменту соціальної політики Леся Бурдяк. За її словами, станом на середину липня до соцслужб області по допомогу та роз'яснення звернулося 549 бійців, котрі воювали на Донбасі. Задля належного вирішення соціальних питань учасників антитерористичної операції та членів їхніх сімей в області функціонує єдиний інформаційний центр, робота якого спрямована на надання консультаційної допомоги, працюють гарячі телефонні лінії, у кожному районі затверджено програми, що передбачають компенсацію коштів на житлово-комунальні послуги та безплатний проїзд демобілізованих бійців у громадському транспорті. Також на засіданні було повідомлено, що учасникам АТО виділено земельні ділянки загальною площею 45 га.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

«Білі берети» готували медичних інструкторів

На Рівненському загальновійськовому полігоні фахівці територіального підрозділу «Білі берети-Рівне» організували та провели курс інтенсивної підготовки інструкторів за предметом «Військово-медична підготовка». Всі заняття проводились максимально наближено до реального бою, з використанням імітаційних засобів та застосуванням бронетехніки. Навчання пройшли понад двадцять інструкторів. Такий тренінг був організований з огляду на те, що під час виконання бойових завдань в зоні АТО особовий склад отримує багато поранень та травмувань на бронетехніці.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

Родичі загиблих їздять безплатно

Єдиний квиток для всіх 243 членів сімей загиблих у зоні АТО планували запровадити на Чернігівщині. Він дав би їм змогу на внутрішньообласних маршрутах їздити безплатно. Такої домовленості досягнуто під час засідання круглого столу в облдержадміністрації за участю перевізників, членів родин загиблих бійців та представників Єдиного волонтерського центру.

Розмова виникла через масові відмови водіїв у безплатних перевезеннях та юридичні колізії. У Чернігові вирішили не чекати впорядкування ситуації зверху, а влада закликала перевізників виявити людяність і патріотизм.

— Сім'ї захисників України втратили найдорожче — своїх близьких, і ми повинні зробити все для того, щоб вони не відчували якусь образу чи незахищеність з боку влади, — звернувся голова ОДА Валерій Куліч до перевізників. У серпні ці квитки вже видано, й ними активно почали користуватися.

Василь ЧЕПУРНИЙ.
Чернігівська область.

Найманці ціляться у стратегічні підприємства й навіть у міжнародних спостерігачів

Незважаючи на політичні заяви керівників так званих «окремих районів Донецької та Луганської областей» про нібито виконуване ними відведення техніки й важких озброєнь калібром менш як 100 мм, терористичні війська продовжують обстріли мирних населених пунктів і позицій сил АТО. Про це розповів співробітник Спільного центру з контролю і координації — представник Міністерства закордонних справ України, посол з особливих доручень Андрій КУЗЬМЕНКО (на знімку).

.Дипломатія в зоні АТО: без краваток і комірців

— Андрію Михайловичу, зазвичай у зоні проведення АТО ми звикли бачити військових. Як ви, дипломат, прибули сюди?

— Дипломат повинен завжди перебувати там, де це необхідно в інтересах держави. Не секрет, що ситуація на лінії розмежування залишається стабільно напруженою. Фактично щодня йдеться не менш як про сотню обстрілів, і дуже часто — з тих видів озброєнь, які були задекларовані як відведені проросійськими сепаратистами. Однак зараз ми бачимо ще й особливо тривожні факти. Зростає число обстрілів об'єктів цивільної інфраструктури, об'єктів житлового фонду, і це не просто тенденція. Фактично зараз бойовики зосереджені саме на цьому.

На мою думку, це робиться для того, щоб спричинити серед місцевого населення невдоволення присутністю української армії, підірвати віру в той курс, який нині проводить українське керівництво з урегулювання ситуації на сході країни згідно з Мінськими домовленостями. Ми вже бачили приклад Широкиного. На жаль, мова йде сьогодні не стільки про демілітаризацію селища... Я б сказав, що бойовиками скоєна дегуманізація Широкиного. Бо людей там сьогодні немає!

Красномовним прикладом служить брудна й цинічна, цілеспрямована практика обстрілів Авдіївського коксохімічного заводу. Адже ми розуміємо: є кокс — є метал. Є метал — є зброя. Тому це підприємство, як вважають бойовики, має бути знищене. Підкреслюю з усією відповідальністю: ніяких військових позицій на території цього заводу немає. І це прекрасно знають бойовики. Чудово знають це всі, хто відвідує дане підприємство, в тому числі місія ОБСЄ. Проте обстріли тривають, і вони набувають системного характеру.

Під час одного з таких обстрілів отримав осколкове поранення грудної клітки й обличчя громадянин Журавко Олександр Іванович, 1935 року народження. Уявіть: людина перенесла жахи нацистської окупації, а тепер його мало не позбавили життя ті, хто ходив з ним однією вулицею. А може, й ті, хто приїхав сюди, «на Україну», як вони кажуть, щоб заробити легких грошей найманця або виконати безпосередній військовий наказ.

«Йдеться про воєнні злочини»

— Хотів би відзначити, — продовжує співробітник МЗС, — що ***діяння терористів чітко підпадають під кваліфікацію воєнних злочинів. Бо міжнародне право, протокол №1 Женевських конвенцій 1949 року, в статті 48 зобов'язує сторони, які підписали його, дотримуватися політики розрізнення. Тобто відрізняти військові цілі від цивільних. І направляти свої військові зусилля сторони можуть виняткова проти військових цілей. Це також передбачається статтею 57 даного протоколу — вона зобов'язує підписантів дбати про те, щоб не заподіювати шкоди цивільному населенню та цивільним об'єктам. Крім того, стаття 58 цього самого документа зобов'язує не використовувати військові об'єкти в густонаселених районах і в межах цивільної забудови.***

А що ми бачимо натомість? Сотні, тисячі фото сьогодні підтверджують, що терористи розміщають мало не в дитячих садках і пологових будинках свої артилерійські системи, мінометні батареї і САУ. Мета — посіяти паніку серед місцевого населення, викликати зрештою вогонь у відповідь із боку Збройних Сил України й зліпити пропагандистську картинку.

— Бойовики також намагаються вивести з ладу ключові підприємства й інфраструктуру...

— Про це свідчить приклад іншого дуже важливого об'єкта України — Вуглегірської ТЕС, обстріли якої ведуться регулярно й планомірно. Просто-таки дотримується своєрідний графік ведення вогню. Так, 27 липня о 00.57 обстрілювали перший і третій енергоблоки. Після певної паузи, коли терористи переконалися, що їхньої мети досягнуто, вогонь о 01.20 був перенесений методично й цілеспрямовано на четвертий енергоблок. Нагадаю, що Вуглегірська ТЕС також є стратегічним підприємством, яке забезпечує електроенергією північно-східні райони України. Вогнем знищено підстанцію, елементи електропровідної інфраструктури, через що мешканці низки районів у східній частині країни вже відчули перебої з електроенергією. Зараз проводяться відбудовні роботи.

Цей обстріл теж є неприхованим воєнним злочином, за який ті, хто його скоїв, а також натхненники проросійських сепаратистів неминуче будуть притягнуті до відповідальності в міжнародних юридичних структурах.

Ще одна тенденція полягає у значній активізації провокаційних дій на різних рівнях з точки зору міжнародного права й міжнародних зобов'язань України. І ці дії чиняться бойовиками. Особливу тривогу й обурення викликає підтверджуваний нами факт, що в ці провокації було втягнуто, по суті як «живий щит» представників спеціальної моніторингової місії ОБСЄ. 26 липня в Луганській області під обстріл потрапила місія ОБСЄ, яку очолює координатор робочої групи з гуманітарних питань посол Тоні Фріш.

Є вагомі підстави вважати, що провокація з обстрілом місії ОБСЄ була заздалегідь спланована так, щоб у викривленому вигляді представити Збройні Сили України й обвинуватити їх у порушенні перемир'я. Тільки-но з'являються перші ознаки крихкого прогресу в мінських групах у напрямі врегулювання ситуації, бойовики одразу ж чинять спроби зірвати цей процес. І робиться це для того, щоб ввергнути Україну в новий кривавий виток війни.

Кому це вигідно — подумаймо. Хто не хоче бачити Україну демократичною, вільною і заможною державою, де права людини гарантуються, де кожен має право на власну думку й де конституційні свободи забезпечуються в повному обсязі? Відповідь лежить на поверхні, й вона очевидна.

Розмовляв **Владислав ЛЕОШКО.**
Краматорськ
Донецької області.
Фото автора.

ФОТОФАКТ

У місті Дубровиця, що на Рівненщині, відкрили пам'ятний знак Героям Небесної Сотні, збудований за кошти спонсорів та небайдужих мешканців міста.

Фото надане Олександрою ЮРКОВОЮ.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

У списках героїв навічно

Військовослужбовець 17-ї танкової бригади сумчанин Олександр Галушкин посмертно нагороджений орденом «За мужність» III ступеня. Він служив старшим навідником самохідної гармати і загинув під час виконання бойового завдання. Нагороду за Героя приймала його мати Валентина Галушкина.

«Збирався у відпустку йти. Коли його товариші привезли особисті речі Саші, розказували, що він усіх відправляв у відпустку: в того дитина, в того жінка, в того інші нагальні справи — треба додому їм. А сам: «Я потім поїду, потім піду...» — розповідає вбита горем мати.

Іван ЗАГУРСЬКИЙ.
Сумська область.

За власні кошти купили реанімобіль

Сім'я Олега та Людмили Сташуків із Лановеччини Тернопільської області передала бійцям десантно-штурмового батальйону 79-ї окремої аеромобільної бригади реанімобіль.

— Ми дуже вболіваємо за долю нашої Батьківщини, стежимо за всім, що відбувається в Україні, хоча давно живемо та працюємо за кордоном, — каже Людмила Сташук. — Ідея придбати авто для воїнів АТО виникла давно — спочатку планували купити позашляховик, але подумали, що реанімобіль зможе врятувати життя багатьом бійцям.

У далекій Португалії подружжя Сташуків має свій бізнес — займаються транспортними перевезеннями. Обоє працюють у парі далекобійниками і автомобіль для потреб українських воїнів купили за власні кошти. Їхні працівники та друзі допомогли з ремонтом машини.

Посилку для бійців доповнили й іншими важливими речами. Мешканці Хмельниччини, Івано-Франківщини та Тернопільщини придбали дефібрилятор, апарат для вентиляції легень, зібрали найнеобхідніші медикаменти. Лановецькі підприємці підсобили з продуктами.

Завдяки рівненським волонтерам реанімобіль безперешкодно пройшов розмитнення. Тепер його отримають бійці, що нині несуть службу у районі Маріуполя.

Галина МИКОЛИН.
Тернопільська область.

ЦИФРА

65 дітей учасників АТО

відправили на відпочинок до Угорщини в дитячий табір, розташований поблизу озера Веленце, що неподалік Будапешта.

Василь НИТКА.

Зведуть пам'ятник

За ініціативою активістів громадських організацій, рідних та близьких воїнів, загиблих на сході України, в Херсоні з'явиться меморіал на честь героїв АТО і пам'ятний знак, присвячений Незалежності України. До кінця літа скульптори підготують свої пропозиції стосовно того, якими будуть ці монументи. Далі конкурсна комісія визначить найкращий з них. А на офіційному сайті міськради пройде громадське обговорення, в якому місці слід облаштовувати меморіальний комплекс. Наступного року планowано в бюджеті обласного центру передбачити кошти на його будівництво і урочисто відкрити до 25-річчя незалежності України, розповів кореспонденту «Голосу України» заступник міського голови Сергій Черевко.

Що стосується місця під розташування меморіалу, то голоси городян вже розділилися. Хтось хоче бачити його у парку Слави, поруч із пам'ятниками афганцям та солдатам Другої світової. А хтось наполягає на передачі під нього ділянки на центральній площі Свободи, де стояв колись пам'ятник Леніну.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Переселенці з Донбасу пройдуть патріотичний вишкіл

На Полтавщині почав діяти патріотичний наметовий табір «Відвага» імені Івана Гавдиди. Як і раніше, організували його активісти Молодіжного націоналістичного конгресу, зібравши під синьо-жовтим і червоно-чорним прапорами майже сотню юнаків і дівчат з усієї України. Серед тих, хто приїхав сюди, є вимушені переселенці з Донбасу та навіть білорус і німець. Десять днів у таборі вони гартуватимуть дух і тіло.

Крім опанування ідеології українського націоналізму, під час тренінгів, зустрічей із відомими людьми, насичена таборова програма передбачає участь у спортивних змаганнях із регбі, боксу, страйкболу, волейболу тощо.

До речі, стартувала «Відвага» вісім років тому на Тернопільщині. Згодом перемістилася на Сумщину, а коли звідти молодих патріотів фактично витіснили слуги режиму Януковича, табір узяв під свою опіку народний депутат України від Полтавщини Юрій Бублик. На урочистості з нагоди відкриття «Відваги-2015» він і його помічники привезли юнакам та дівчатам овочі, олію та солодощі.

Василь НЕЙЖМАК.
Полтавська область.

Терористи розміщають мало не в дитячих садках і пологових будинках свої артилерійські системи

На порядку денному — Сирія та Донбас

Сьогодні держсекретар США Джон Керрі планує зустрітися з міністром закордонних справ РФ Сергієм Лавровим, щоб обговорити ситуацію на Донбасі. Переговори відбудуться на «полях» форуму АСЕАН у Куала-Лумпурі, йтиметься про стан виконання Мінських домовленостей.

Глави зовнішньополітичних відомств РФ і США вже зустрічалися цього тижня у тристоронньому форматі — з міністром закордонних справ Саудівської Аравії Аделем аль-Джубейра **(на знімку)** у Досі (Катар), де обговорювали ситуацію в Сирії. Утім, досягнути домовленостей не вдалося. Головним спірним аспектом залишається питання про подальшу долю президента Сирії Башара Асада. Крім цього, російська сторона виступила проти нещодавнього рішення США стосовно можливих авіаударів по урядових силах Сирії з метою захисту загонів сирійської опозиції.

Водночас журналісти продовжують критикувати дії коаліції, що завдає авіаударів по позиціях так званої «Ісламської держави» у Сирії та Іраку. **Британська газета «Гардіан», посилаючись на звіт об'єднання незалежних журналістів Airwars**, днями написала, що під час бомбардувань загинули сотні цивільних осіб. При цьому коаліція офіційно визнає тільки двох жертв. Згідно зі звітом, у кампанії проти «Ісламської держави» внаслідок 52 ударів з повітря загинули щонайменше 459 чоловік, не причетних до бойових дій, понад 100 із яких — діти. За час кампанії, яка триває ось уже майже рік, всього було завдано понад 5 700 авіаударів.

Фото прес-служби Держдепартаменту США.

Референдум у тіні виборів

У вирі парламентської передвиборної кампанії у Польщі, яка завершиться 25 жовтня, практично відійшов у тінь референдум, що відбудеться вже за місяць — 6 вересня. Утім, питання, винесені на голосування, у майбутньому можуть кардинально змінити функціонування політичної системи країни.

Поляків запитають, чи підтримують вони введення одномандатних виборчих округів під час виборів до Сейму (нижньої палати парламенту); чи погоджуються, аби було збережено існуючу систему фінансування партій з державного бюджету, а також пропонується висловити позицію стосовно «запровадження загального принципу вирішення будь-яких сумнівів щодо тлумачення податкового законодавства на користь платників податків». Щоправда, останнє питання стало неактуальним після того, як у липні Сейм проголосував за зміни до Податкового кодексу, якими цей принцип уже введено.

Що ж стосується перших двох запитань, то нині вибори до Сейму відбуваються за пропорційною системою з відкритими списками. Тобто виборець голосує не лише за партію, а й за конкретного кандидата з її списку в даному багатомандатному окрузі, а депутатське посвідчення отримують не лише лідери списку, а й ті з кандидатів, котрі одержали найбільшу кількість голосів на місцях. А право на фінансування політичних партій з держбюджету отримують політичні сили, які в ході виборів до Сейму набирають не менше 3% підтримки.

Ініціатива такого референдуму з'явилася у президента Броніслава Коморовського як відповідь на результати першого туру травневих президентських виборів, коли понад 20% голосів було віддано за Павла Кукіза, який фактично «переконав» виборців гаслом про необхідність запровадження одномандатних округів. Оголошення референдуму не додало голосів Коморовському, який, до речі, завтра передає владу переможцеві виборів Анджею Дуді. Зате стало міною уповільненої дії для головних політичних сил країни — правлячої Громадянської платформи і опозиційної «Право і справедливість», члени яких у кулуарах щиро зізнаються, що їх абсолютно влаштовують чинні системи виборів і фінансування. До речі, як аргумент наводять негативний приклад України, де мажоритарна система (що діяла свого часу) та відсутність фінансування політичних партій із держбюджету становлять основу «несамовитої політичної корупції». Проте крапку в питанні внесення змін до Конституції все одно поставлять депутати Сейму, які можуть і не погодитися на запровадження «мажоритарки».

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

Відносини, що далекі від дружніх

Хоча Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною та РФ й досі передбачає, що відносини між двома державами є стратегічними, насправді це вже далеко не так. Що природно, враховуючи анексію Криму та військову агресію на Донбасі. Днями одразу з двох міністерств пролунали заяви, які свідчать про це.

Міністр закордонних справ Павло Клімкін заявив, що у в'язницях Російської Федерації перебувають 11 політв'язнів—громадян України. «До деяких з них у нас досі, незважаючи на всі міжнародні правові норми, немає навіть консульського доступу... До Карпюка, Кліха», — **повідомив міністр в інтерв'ю телеканалу ICTV.** Він зазначив, що МЗС докладає однакових зусиль для звільнення як відомих у світі Надії Савченко та Олега Сенцова, так і інших українських громадян, котрі ув'язнені в РФ.

Водночас речниця МЗС Мар'яна Беца нагадала про намагання Росії привласнити об'єкти української культурної спадщини. «Рішення російського керівництва включити пам'ятки і території Національного заповідника «Херсонес Таврійський» до єдиного реєстру об'єктів культурної спадщини народів Російської Федерації є ще одним свідченням ігнорування російською стороною принципів і норм міжнародного права. В контексті тимчасової окупації Росією Автономної Республіки Крим та м. Севастополь це рішення російської сторони не може сприйматися інакше, як спроба привласнити культурну спадщину України», — йдеться у її коментарі. Нагадаємо, в червні 2013 року ЮНЕСКО включило об'єкт «Стародавнє місто Херсонес Таврійський та його хора (м. Севастополь, АР Крим)» до Списку всесвітньої спадщини.

А в Міністерстві юстиції анонсували вже четвертий позов проти Росії до Європейського суду з прав людини. Як **передає УНІАН**, про це повідомив міністр юстиції Павло Петренко. «У цій заяві мова йде про нові факти порушення прав людини на території Криму, в першу чергу прав кримських татар, які там проживають, які потерпають від переслідувань з боку окупаційної влади», — зауважив міністр.

Відомо, що за останній рік Європейський суд щодо подій, які відбулися в Україні після захоплення Криму, вже прийняв три заяви від Києва проти Москви.

ФОТОФАКТ

Бути ближчим до людей не на словах, а на ділі — генеральний секретар ООН Пан Гі Мун днями показав, як замовляє собі обід у кафе для персоналу Організації через Інтернет.

Фото прес-служби ООН.

Російський розмах: красти — так мільярди

Прокуратура Румунії обвинуватила філії російської нафтової компанії «Лукойл» — Petrotel Lukoil Company і Lukoil Europe Holdings — у шахрайстві та відмиванні брудних грошей.

За інформацією румунського міністерства фінансів, злочинні схеми придумані і здійснювалися кількома російськими співробітниками дочірніх фірм «Лукойл». У їх числі фігурують директор Petrotel Lukoil Company Андрій Богданов, його заступники Олексій Воїнцев і Ольга Кузіна. Збитки, завдані ними Румунії, оцінюється в 1,77 млрд. євро, що для економіки цієї країни величезні гроші.

Раніше повідомлялося, що прокуратура міста Плоєшті заарештувала активи Petrotel Lukoil загальною вартістю в 2,2 млрд. доларів. Petrotel Lukoil має в цьому місті завод з переробки сирої нафти. З місцевого суду повідомили, що арешт пов'язано з розслідуванням із приводу відмивання грошей і ухиляння від сплати податків.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

ПЛАНЕТА

Друкарня спеціалізувалася на гривнях і доларах

В Угорщині закрили фабрику з виготовлення фальшивих доларів і гривень, що їх планували реалізовувати в Україні. **Як повідомляє портал Мукачеве. net,** співробітники Національного бюро розслідувань Угорщини затримали двох фальшивомонетників — мешканців села Нікладхаза, розташованого неподалік міста Мішкольц. Виробництво розгорнули в Мішкольці на базі приватної друкарні. Затримані вже дають показання.

Нідерландці здогадуються, хто збив «Боїнг»

Майже 80% нідерландців переконані, що саме Росія винна в катастрофі «Боїнга» торік на сході України. Такі результати соціологічного дослідження, яке провели у Нідерландах після того, як РФ наклала вето в Раді Безпеки ООН на створення трибуналу із пошуку винних у цій трагедії. Майже третина опитаних вважають, що літак збили російські військові. А понад половина покладають відповідальність на проросійських бойовиків, **інформують «Подробности».**

Тисячі американців будуть змушені покинути свої домівки

Влада Каліфорнії рекомендувала тисячам місцевих жителів залишити свої домівки у зв'язку із пожежами, які охопили територію штату. Одна з причин — несподівано швидке поширення однієї з найбільших лісових пожеж на північ від Сан-Франциско. Влада штату прогнозує, що загалом від пожежі та її наслідків можуть постраждати до 13 тисяч людей. Деяких із них уже евакуювали примусово, іншим рекомендують самостійно залишити будинки. Нинішнє літо стало в Каліфорнії найпосушливішим за останні роки. В штаті почалися великі лісові пожежі. Вогонь намагаються загасити тисячі пожежників, **передає Бі-бі-сі.**

Москва претендує на арктичний шельф

Росія повторно подала в ООН заявку на розширення кордонів континентального шельфу в Арктиці за рахунок приєднання хребта Ломоносова та інших ділянок дна Північного Льодовитого океану. В заявці сказано, що ці ділянки дна є природними компонентами материкової окраїни — саме на цій підставі Конвенція з морського права дозволяє розширювати економічну зону держав. Міністр природних ресурсів і екології Росії Сергій Донської восени минулого року зазначав, що в заявці йдеться про збільшення виключної економічної зони на 1,2 мільйона квадратних кілометрів у Північному Льодовитому океані, що дозволить збільшити доступні Росії запаси вуглеводневих ресурсів на понад 5 мільярдів тонн умовного палива.

Росія уже подавала аналогічну заявку в 2001 році, однак комісія ООН відхилила її, заявивши про недостатність доказів. На підводний хребет Ломоносова також претендує Канада.

В Ірані зафіксували +74°С на сонці

На південному заході Ірану, у місті Бендер-Махшехр, було зареєстровано температуру +74°С на сонці й +46°С у тіні. При цьому вода прогрілася до 33 градусів. Переважна більшість мешканців не полишали своїх домівок. Протягом цього тижня стовпчик термометра в цій місцевості на півдні країни не опуститься нижче позначки 50 градусів у тіні, прогнозують синоптики. Однак температурний рекорд належить Саудівській Аравії, де було зафіксовано температуру +81°С в 2003 році, **інформують «Подробности».**

Учора вартість нафти марки Brent вперше із січня опустилася нижче за позначку 50 доларів за барель (Бі-бі-сі)

15 серпня у Черкасах на території спортивно–розважального комплексу «Бочка» відбудеться VII Міжнародний заплив через Дніпро. Максимальна дистанція для дорослих — десять кілометрів, для дітей — три кілометри, *передає наш власкор Ліна Лебеденко*

В Одеському порту ввели в експлуатацію нову зернову суднонавантажувальну машину продуктивністю до 17,5 тис. т на добу. Для її випробування було обрано теплохід невеликої місткості Sea Breeze, на який здійснили пробне відвантаження партії сої призначенням на турецький порт Мерсин, *повідомляє наш власкор Кирило Воронков*

«Борт» з фронту

До Вінницького військово–медичного центру Міноборони доправили із зони бойових дій 16 поранених, в одного з них стріляли свої

Понад місяць до Вінниці не прилітав військово-медичний літак «Віта» з пораненими бійцями. Наприкінці липня медперсонал прийняв одразу 16 захисників країни.

Начальник Вінницького військово-медичного центру Міноборони полковник Сергій Петрук розповів кореспонденту «Голосу України», що 14 з 16 доправлених потребували хірургічного втручання, двоє з них перебувають у реанімаційному відділенні, решта — в палатах інтенсивної терапії. Найстаршому пацієнту ампутовано руку. Всі постраждалі з вогнепальними пораненнями верхніх чи нижніх кінцівок, грудної клітки, органів черевної порожнини. Допомогу прибулим почали надавати вже у перші години. Для цього були готові усі служби.

За словами Сергія Петрука, особливість лікування полягає в тому, що пацієнти потребують етапних операцій. Каже, разовим хірургічним втручанням не вдасться нікого з них поставити на ноги. Треба оперувати по декілька разів. Бійці, з якими вдалося поспілкуватися, вразили силою духу. Більшість з них говорили, що після лікування готові знову на передову.

У Віктора Брехера із Запоріжжя — поранення обох рук. Каже, наступив на розтяжку. Вважає, що йому ще пощастило. В зоні АТО він був разом з братом Андрієм, той на два роки старший від Віктора. Служать в одному підрозділі. На завданні також були разом. Андрія контузило, він лікувався в Артемівську. Обидві руки у бійця так забинтовані, що навіть ложки не може тримати. «Волонтери годують, як малу дитину», — усміхається.

56-річному Василеві Ковалю під час розриву міни перебило ліву руку. Лікарі змушені були ампутувати по плече. Пояснили, що ставити протез нема можливості. Василь Дмитрович не падає духом. Каже, якби взяли, пішов би знову до хлопців. «Я ж доброволець, — пояснив він. — Мене на фронт ніхто в шию не гнав. Сам пішов у військкомат. Хтось ховається, а хтось служить».

У киянина Володимира Семена — поранення черевної порожнини, перелом кісток таза, травмована права нога, множинні ушкодження кінцівок. Лікар-травматолог Євген Кузьєв звертає увагу, що в нього є воля до одужання. Цим пацієнт дуже допомагає нам у лікуванні, це теж гарні ліки. «Яке бажання? — перепитує Володимир. — Швидше стати на ноги, заїхати додому, обійняти дружину, діток, у мене їх двоє, а тоді знову на схід — передушити, як пацюків, цих гадів, що життя нам отруюють».

Лікар-травматолог Євген Кузьєв: «У бійця Володимира Семена є воля до одужання, а це теж гарні ліки».

Найбільше смутку в очах вогнеметника Володимира Гаврилюка з Вінниччини. Кулю отримав не у бою, а від одного зі своїх побратимів. Сталося це під час шикування на плацу. З необережності один із бійців натиснув спусковий гачок. Автомат не був на запобіжнику. Куля пройшла навиліт через нирку, але так її пошкодила, що довелося видалити.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.
Фото автора.

Комп'ютер хабарів не бере

Житомир став третім містом в Україні, після Львова та Харкова, що долучається до пілотних проектів запровадження електронного урядування і програми навчання комп'ютерної грамотності.

«Можливості електронного урядування включають усе, що ви хочете від влади: отримання послуг, голосування на виборах, відкритість бюджету, тендерів, спілкування з владою, освіті, медичні послуги тощо. Е-урядування — взаємодія між владою і громадянами у всіх її проявах», — пояснила експерт Агентства електронного урядування України Яніка Мерило.

Але це складний процес. Наприклад, Естонія йшла до цього 15 років. Тепер там майже всі документи можна отримати через Інтернет. Виняток становлять лише три дії, які потрібно виконувати в реальному житті: вибори президента, одруження та розлучення. Електронне урядування дає можливість повністю виключити хабарництво, адже давати хабар просто нікому.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.
Житомир.

На верфі випускатимуть блокпости

На херсонському державному суднобудівному заводі «Паллада» (єдиному в Україні підприємстві з випуску великотоннажних ремонтних доків) налагодили виготовлення блокпостів. Це конструкції з особливо міцного бетону, який раніше використовували для виготовлення причалів та понтонів, із бійницями та металевими дверима. Блокпост можна перевозити вже у готовому вигляді і встановлювати на заздалегідь визначеному місці лише за кілька годин.

Одну з цих конструкцій міліція планує випробувати на полігоні, обстрілявши з усіх видів наявної зброї.

Для будівництва другої лінії оборони на тимчасовому кордоні з окупованим Кримом Херсонщині вкрай потрібно кілька сотень таких блокпостів, проте один коштує майже 120 тисяч гривень, а коштів на їх придбання не передбачено ні в державному, ні в місцевих бюджетах.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Присягаю народу!

Майже 850 студентів із майже двадцяти вишів країни, які завершили навчання на факультеті підготовки офіцерів запасу Військової академії й кафедри військової підготовки Національного університету «Одеська юридична академія», урочисто принесли військову присягу.

На стройовому плацу Одеської військової академії у присутності своїх командирів, рідних і близьких сотні студентів промовили священні слова на вірність українському народу.

«Наш навчальний заклад завжди пишався своїми випускниками, серед яких лише за останній рік за виконання завдань у зоні проведення антитерористичної операції вісьмох офіцерів було удостоєно найвищої нагороди держави — звання Героя України. Сподіваюся, що ви станете гідними послідовниками славних традицій різних поколінь захисників Батьківщини», — наставляв студентів тимчасово виконувач обов'язків начальника Військової академії генерал-майор Олег Гуляк.

Кирило ВОРОНКОВ.
Одеська область.
Фото Міністерства оборони України.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Загинулихлопчики

Працівники Лановецького райвідділу міліції, служби порятунку, жителі села Снігурівки на Тернопільщині цілу ніч шукали п'ятирічного хлопчика, що зник з подвір'я напередодні ввечері. Прочесали усі закутки села, майже 200 гектарів кукурудзяного поля, два ставки і лише вранці знайшли одяг хлопчика на березі річки Горинь, а його тільце у воді. Причину смерті з'ясовує судово-медична експертиза.

Інша трагедія сталася на станції Тернопіль — п'ятнадцятирічний підліток загинув на даху електропотяга від ураження електрострумом.

Людмила НАКОНЕЧНА.
Тернопільська область.

Учи албанську!

У селі Жовтневе Болградського району Одеської області компактно проживають етнічні албанці, при цьому не мають можливості вивчати рідну мову в школі. Депутати райради вирішили виправити ситуацію і на сесії, яка відбулася нещодавно, ухвалили рішення направити заступника директора з виховної роботи Жовтневої загальноосвітньої школи I—III ступенів Наталю Кирчеву на короткотермінове навчання в Університет міста Тирани з метою організації вивчення албанської мови в школі.

Вл. інф.

ЦИФРА

Лише 224 млн. руб.

освоєно Севастополем із майже 1,2 млрд. перерахованих нинішнього року до міського бюджету з Москви. Жодної копійки з федеральних 330 млн. руб. не зуміли витратити місцеві чиновники на виконання програми з переселення громадян з аварійного житла. Також недоторканним залишається 91 млн., призначений для розвитку мереж водопостачання.

Микола МАГДИЧ.

Шустер кличе Москаля до себе

Другий президент Словацької Республіки Рудольф Шустер побував на Закарпатті. Мета візиту знаного 82-річного політичного діяча — особисто запросити керівника Закарпаття до Пряшева, де у серпні урочисто відзначатиметься День Незалежності України за участі керівників Кошицького та Пряшівського самоврядних країв, а також української громади Словаччини.

Крім того, у жовтні-листопаді планується проведення міжнародної інвестиційної конференції за підтримки норвезького фонду. У ній візьмуть участь міністри, представники дипломатичних кіл, бізнесмени з різних країн. Рудольф Шустер запрошує голову ОДА разом з урядовою делегацією відвідати цей захід. Адже Словаччина розглядає Україну як серйозного партнера у зовнішньоекономічній діяльності.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

По шкільну форму — до головпоштамту

У Чернігові біля головпоштамту, «Дитячого світу», магазину «Євротоп», «Мега-центру» та кінотеатру «Перемога» відкрилися шкільні базари. Міська влада надала дозволи на розміщення у цих місцях до 15 вересня тимчасових наметів для торгівлі. Городяни зможуть купити на базарах, крім шкільної форми, портфелі, рюкзаки, зошити та різноманітне канцелярське приладдя.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігів.

У Сумській області на блокпостах встановлять відеокамери — УНІАН

До міського голови потрапити нелегко

Сходинки заважають

Кіровоградські журналісти проводять своєрідний експеримент: перевіряють соціальну захищеність громадян із обмеженими фізичними можливостями, яких, враховуючи довготривалу АТО, останнім часом значно побільшало. Наші колеги вирішили за звичною п'ятибальною системою оцінити, наскільки навколишня інфраструктура є сприятливою і комфортною для таких осіб на Кіровоградщині.

В Олександрії до переліку об'єктів, обраних для перевірки, потрапили кафе на автозаправці, міська рада, церква, районний суд, лікарня та супермаркет.

Розпочали експеримент Ігор В'юн, Олег Поздняков та Максим Гуцалюк з автозаправки. Тут виявили окреме місце для паркування з відповідним дорожнім знаком, блок для підкачування шин і засоби для миття рук. В інвалідному візку журналіст легко потрапив до кафе, придбав каву та печиво, підкріпився за столиком, а після розрахунку поставив затишному й гостинному закладу та його персоналу тверду п'ятірку.

Потрапити ж так само легко до міської ради не вдалося. Заважали каскади сходинок. Лише з третьої спроби, неймовірними зусиллями, хлопці піднялися до центру надання адміністративних послуг (від допомоги співробітниці закладу чоловіки гордо відмовилися). Вахтер-охоронець поцікавився метою візиту, яка була простою, але... нездійсненною. Проїхати через турнікет, піднятися сходами, а тим паче потрапити в ліфт на інвалідному візку не вдалося.

Не легше виявилося й залишити головну громадську установу, тож місцевий чиновник порадив спуститися пандусом до... чорного ходу! Там метровий спуск із кутом понад тридцять градусів гарантовано забезпечив зіткнення візка зі стіною.

На диво, не чекали експериментаторів і в церкві Святого Миколая Чудотворця. Там візитери пандуса взагалі не виявили. Зачинилися перед ними й двері розташованої поруч церковної крамниці. А жінка, яка згодом вийшла з воріт церковного подвір'я, у відповідь на побажання побачити настоятеля не дуже ввічливо заувважила, що батюшки немає, та порадила їхати геть.

У міськрайонному суді охоронець з «Грифона» показав в'їзд, відчинив ворота та викликав судових виконавців для допомоги. Пандус, хоч і не бездоганний, дав змогу добратися до дверей, а заступник керівника апарату суду люб'язно розповіла про умови, створені в установі для осіб з обмеженими фізичними можливостями, та пообіцяла врахувати додаткові зауваження.

Установлений біля приймального відділення міської лікарні пандус допоміг журналістам потрапити до медустанови, де вони виявили інші інвалідні візки, що підтвердило наявність необхідної інфраструктури. Та, на диво, ніхто з медпрацівників не спромігся допомогти двом молодим хлопцям. Один із них, на милицях, штовхав візок із другим. А от відвідини представників мас-медіа поза увагою керівництва закладу не залишилися — на виході умовних інвалідів зустрічала старша медсестра лікарні з претензіями щодо незаконного (!) перебування на території.

У супермаркеті «інваліди» виявили зручний пандус, також їм було забезпечено увагу та люб'язність персоналу.

Учасники експерименту зауважили, що дорогою додому їх непокоїла лише одна думка: як почувається в таких випадках особа з обмеженими фізичними можливостями чи зранений в АТО боєць, в якого ампутовані ноги?

За матеріалами колег підготував Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

Фото Максима ГУЦАЛЮКА.

Кардіохірургія виходить на новий рівень

У Краматорську буде відкрито спеціалізований кардіохірургічний центр. Про це йшлося на науково-практичній конференції, що проходила тут у рамках всеукраїнського проекту «Зупинити епідемію серцево-судинних катастроф». Презентацію проекту провів доктор медичних наук головний кардіохірург МОЗ Костянтин Руденко.

На прийом в Краматорськ змогли прийти диспансерні пацієнти, котрі мають кардіологічні захворювання, батьки з дітьми, які страждають на вроджені вади серця. Окрему категорію становили прооперовані хворі, яким була потрібна планова консультація на базі інституту.

У медцентрі проведені УЗД-діагностика й індивідуальне консультування фахівцями ехокардіографічного спрямування Національного інституту серцево-судинної хірургії імені Амосова НАМН. Спеціально для цього в Краматорськ були завезені портативні УЗД-апарати.

Одним з етапів конференції стали лекції з кардіології для лікарів лікувально-профілактичних установ — кардіологів, сімейних лікарів, педіатрів, персоналу ургентної служби.

Владислав ЛЕОШКО.

Краматорськ Донецької області.

Фото автора.

ВРОЖАЙ

Другий мільйон — за вісім днів

Жниварі Вінниччини зібрали 2,1 млн. тонн ранніх зернових. Про перший мільйон намолоченого збіжжя хлібороби звітували 27 липня. Минуло вісім днів — і в засіки доставлено ще мільйон тонн. Порівняно з попередньою десятиденкою середня врожайність з гектара зросла майже на півтора центнера і становить нині 43,6 ц. Показник, хоч і не набагато, але кращий, ніж торік.

За словами директора департаменту агропромислового розвитку Вінницької облдержадміністрації Миколи Неїлика, підвищення врожайності, а також злагоджена робота комбайнерів і забезпечили швидкий мільйон.

Ранні зернові в регіоні обмолочено на 460 тисячах гектарів, це 91 відсоток від загальної площі. Вінничани почали також збирання другого хліба. Картоплю викопано на семи тисячах із 107 тис. га. На круг виходить майже по 106 центнерів. В умовах подільських грунтів непоганий показник.

Вл. інф.

Обжинки не за горами

На Миколаївщині практично завершилося збирання ранніх зернових. Як повідомив голова ОДА Вадим Меріков, з 709 тисяч га зібрано 2 млн. 354 тис. тонн нового врожаю. Є підстави вважати, що вал цього року буде на рівні минулого, і це дасть змогу повністю забезпечити внутрішні потреби регіону.

Кирило РИЖАНОВ.

Миколаївська область.

На урочистостях козаки взялися за зброю

У селищі Капулівка Нікопольського району Дніпропетровщини вшанували пам'ять отамана Івана Сірка. Для участі у щорічних урочистостях з'їхалися козаки з Києва, Канева, Запоріжжя, Миколаєва, Кривого Рогу, представники обласної влади, духівництво й громадськість.

На гостей фестивалю очікували майстер-класи зі стрільби, двобоїв і володіння зброєю.

«Сьогодні ми вшановуємо пам'ять героя, який захищав рідну землю від численних ворогів, боровся за свободу свого народу, — зазначили організатори заходу. — Пишаємося тим, що саме наша щедра земля стала колискою козацьких Січей». Для жителів Дніпропетровщини козацтво завжди було зразком військової доблесті, мудрості й відваги в боротьбі за свободу й незалежність. Так було сотні років тому, так залишається й понині.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Фото прес-служби ОДА.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...озеро Нечимне катастрофічно обміліло

Кілька років тому з ініціативи редакції «Голосу України» і обласного управління водних ресурсів було розроблено проект відновлення вмираючого озера Нечимне **(на знімку)**, що в Ковельському районі на Волині. Це невелике, але таємниче лісове озеро свого часу надихнуло Лесю Українку на написання драми-феєрії «Лісова пісня». На жаль, через брак коштів втілювати проект так і не розпочали. Хоча дещо і зроблено: встановлено електроопори для монтажу лінії електропередач. Земснаряд мав працювати на електроенергії, щоб мінімально забруднювати довкілля.

Позаторік в озеро запустили товстолобика, який очистив водойму від заростів дикого рису. Однак через мілководдя риба не змогла перезимувати, і озеро знову інтенсивно заростає очеретом.

Суха спекотна погода цьогорічного літа негативно позначилась на гідрологічному стані Нечимного. Воно обміліло так,

що вже утворилися острівки, а шар води не перевищує 10—20 сантиметрів. Водойма стала непрохідною навіть для човна-плоскодонки.

Озеро потрібно негайно рятувати, щоб воно не зникло безслідно. У теперішній ситуації важко розраховувати, що держава зможе виділити необхідні на це десять мільйонів гривень. Тож потрібно шукати інші джерела фінансування.

Максим СОЛОНЕНКО.

Волинська область.

Фото автора.

...«Старобільський десант» зустрівся з «Динамо»

Ветерани київського «Динамо» помірялися силами з командою «Старобільський десант», основу якої становили військовослужбовці частин «крилатої піхоти», дислокованих у регіоні. Провели матч на центральному стадіоні Старобільська. У першому таймі ветерани футболу поступилися

старобільським десантникам, і він закінчився з рахунком 3:0, однак у другому таймі «динамівці» змінили тактику й зрівняли рахунок, а в післяматчевих пенальті здобули перемогу.

По завершенню гравці обмінялися сувенірами. «Старобільський десант» одержав комплекти футбольної форми, а «динамівці» — тільники й блакитні берети. Спортивні нагороди капітанам команд вручив керівник Луганської обласної військово-цивільної адміністрації Георгій Тука. Також одному з військовослужбовців окремого полку спеціального призначення за мужність і хоробрість при виконанні бойового завдання і з нагоди Дня високомобільних десантних військ ЗС України вручили орден «Народний герой України».

Павло ВОРОНЦОВ.

Луганська область.

Фото сайту «Острів».

На відновлення Черкаського обласного драматичного театру імені Тараса Шевченка, який згорів місяць тому, потрібно 83 млн. грн., *інформує наш власкор Ліна Лебеденко*

Цьогоріч органи прокуратури Полтавщини в інтересах держави та громадян подали до судів позовів на загальну суму понад 260 млн. грн. При цьому про захист прав дітей ідеться у 108 позовах на майже 8 млн. грн., *повідомляє наш власкор Василь Неїжмак*

Династія Косенків: самі себе поставили на ноги, щоб був рід хліборобський

Застати вдома відомого фермера з Новоукраїнського району Леоніда Косенка виявилося справою не з легких. У телефонному режимі пояснює, що часу в нього обмаль — через п'ять хвилин забирає місцевого ветеринарного лікаря та вирушає за кільканадцять кілометрів на ферму господарства з нагальною справою — потрібно каструвати кабанчиків (вони, як виявилося, різні — від кількох до майже чотирьохсот кілограмів вагою). Але й п'яти хвилин для початку зустрічі було достатньо...

«Чому вирішили розводити свиней?» — запитую дорогою, передбачаючи, з чого почнеться відповідь — мовляв, рятувати треба тваринництво, а якщо з розумом — справа прибуткова... Та все виявилося значно прозаїчніше. «Треба забезпечити нормальне харчування працівників...» — пояснює родоначальник хліборобського роду.

Знаючи, що до останнього часу Леонід Федорович у свої 73 роки залишався палким прихильником тваринництва і, як кажуть, віддавався йому сповна, розпитую далі. Виявляється — кількасот голів великої рогатої худоби, стільки ж овець та ще більше свиней господарство утримувало кільканадцять років поспіль. Наразі ж, так і не дочекавшись від держави реальної допомоги у розв'язанні проблеми з закупівельними цінами, вирішили з ВРХ розпрощатися. Зосередили свої зусилля на розведенні свиней та овець. Найперші аргументи — наявність кормів та необхідність отримувати продукти харчування належної якості.

Перший млинець — традиційний

Свого часу, зустрічаючись у сімейному колі, Косенки разом із найближчими родичами часто заводили розмову про те, чи не почати самим господарювати на землі. Зважилися не одразу. Почали в далекому вже нині 1994 році з земельної ділянки лише в 33 гектари. Сьогодні в обслуговуванні фермерського господарства «Землероб» — уже 2000 га землі. За всі ці роки пережити працьовитій родині довелося чимало. Бо розпочинали в кількох напрямах — теоретичному, фінансовому й технічному — фактично з нуля. Хоч і з надзвичайними зусиллями, але поступово, не вилазячи з ремонтів, створили потужну базу господарства. А ще — відновили віру людей у те, що ніхто не збирається їх дурити, а хоче допомогти.

Перші великі врожаї кукурудзи «Землероб» фактично подарував власникам елеваторів та зерносховищ. Траплялося, здавали зерно, коли його вартість становила 700 гривень за тонну, а отримавши після зберігання, виходили в кінцевому результаті на 100 гривень збитку. Тому на черзі стало будівництво власних токів, зерносховищ, сушарок. Сьогодні це сфера діяльності зятя Олександра.

ФАКТ

За використання земельного паю в господарстві «Землероб» видають по тонні пшениці, ячменю та кукурудзи, 100 кг насіння соняшнику, 50 кг цукру. Безплатно обробляють городи...

Земля віддячила врожаями

Юнацьке захоплення Станіслава Косенка технікою, механізаторською справою не одразу перейшло в усвідомлене професійне ведення фермерської справи, але стало в ній вагомою підмогою. Самостійно він освоїв ази агрономії, а з часом довів їх до належного рівня, що дає змогу мислити нестандартно і працювати за найновітнішими технологіями. Дбаючи про землю та не забуваючи про її майбутнє.

«Ми теж колись солому палили, — зізнається Станіслав Леонідович. — Але з часом зрозуміли — краще повернути цю безцінну органіку в землю, допомогти її засвоїти. І земля почала віддячувати врожаями...»

Старанність, облік, прагматичний підхід дали змогу Косенкам поступово відмовитися від використання чужої техніки, ангарів, зерносховищ та банківських кредитів. Але робили це не за рахунок працівників, як часто дозволяють собі деякі горегосподарники, не виплачуючи чи мінімізуючи заробітну плату та використовуючи майже дармову робочу силу поставлених у безвихідь людей. Для прикладу, комбайнери в період жнив отримують тут по 15—18 тисяч гривень. Часто це вдвічі більше, ніж в інших господарствах.

За все — гуртом

Досить відчутно допомагають чоловікам жінки родини. Мама Олена займається домашніми справами, птахівництвом, харчуванням. Невістка Оксана взяла на себе кадрові та юридичні питання, дочка Тетяна — економічні.

Станіслав і Леонід Косенки на тракторній бригаді.

Садівництво, городництво та багато інших, не таких великих ділянок роботи, — за молодшим Косенком — дідовим тезкою Леонідом. «Нехай поки що набиває руку», — зауважують кожен окремо, але по-однаковому, і дід, і батько. Й обидва — з відчутною гордістю. Адже впевнені — сімейну хліборобську династію буде кому продовжити, правнука, який нещодавно з'явився на світ, на правильний шлях настановити.

Кажуть, гуртом і батька легше бити. Але немає за що. Швидше — вклонитися до землі за батьківську науку, неспокійну вдачу та працьовиті руки.

Зауважу, що в багатьох господарствах уже давно забули, що таке організація харчування для працівників. «Тормозок» із дому — єдине для них підкріплення. У Косенків усе по-іншому. У найгарячішу пору вони залучають до роботи понад 70 працівників — місцевих мешканців. Роботу оцінюють гідно та розуміють, що успішне її виконання залежить, зокрема, й від поповнення енергетичних затрат. Тому обід, а коли треба, то й вечерю, доставляють кожному на робоче місце.

Майже півтисячі жителів сіл Воронівка та Ульянівка з цікавістю кілька років спостерігали, як родина Косенків бореться з життєвими труднощами, долає негаразди, створює свою справу власними руками. А придивившись та побачивши результат, потяглися до них, бо зрозуміли — вони справжні господарі. Віддали паї, прийшли працювати.

Підшефні села «Землероба» розташовані так, що з районного центру потрапити до них, особливо в негоду, раніше було не просто, хоч і не надто далеко по прямій. Сьогодні ж це можна зробити швидко та безпечно насипним шляхом, облаштованим господарством. За рахунок пробитих свердловин населення забезпечено питною водою. З'явилася у Воронівці й власна церква. А найголовніше — люди, маючи роботу та отримуючи певні матеріальні й соціальні блага, відчули себе потрібними. Отже — село житиме.

ДОВІДКОВО

Середня урожайність пшениці у «Землеробі» становила 48 ц/га, ячменю — 32 ц/га. Середня урожайність зернових по області — 33,2 ц/га.

Петро МЕЛЬНИК.

Новоукраїнка — Воронівка — Кіровоград.

Фото автора.

ОГОЛОШЕННЯ

ЗАПИТ НА ВИЯВЛЕННЯ ЗАЦІКАВЛЕНОСТІ (КОНСУЛЬТАЦІЙНІ ПОСЛУГИ- ВІДБІР КОМПАНІЙ)

Країна: Україна
Проект: Другий проект Розвиток міської інфраструктури (UIP-2)
Кредит №.: LA-8391-UA та TF017112

Назва: Технічний нагляд реконструкції КОС, реконструкції водоочисної станції, насосних станцій водопроводу та мереж водопостачання м.Житомир.

Ідентифікаційний № (згідно Плану Закупівель): ZHT-QCBS-02

Цей запит на вираження зацікавленості випущено згідно до загального повідомлення про закупівлі (ЗПЗ) в рамках цього Проекту, що з'явилося у UN Development Business від 5 серпня 2014 року.

Україна отримала фінансування від Світового банку для реалізації другого проекту Розвиток міської інфраструктури (UIP-2), та має намір використати частину коштів на консультаційні послуги, для закупівлі яких випущено цей запит на вираження зацікавленості.

Консультаційні послуги ("Послуги") складаються із забезпечення технічного нагляду під час: (1) реконструкції каналізаційних очисних споруд в м.Житомир, включаючи будівельні роботи, заміну механічного та електричного обладнання та трубопроводів стічних вод (очікувана тривалість 24 місяці, починаючи з лютого 2016р.); (2) реконструкції насосних станцій водопроводу та водоочисної станції в м.Житомир, включаючи будівельні роботи, заміну насосних агрегатів, механічного та електричного обладнання (очікувана тривалість 24 місяці, починаючи з вересня 2016р.); та (3) реконструкції водопровідних мереж в м.Житомир, включаючи будівельні роботи, заміну механічного обладнання (очікувана тривалість 25 місяці, починаючи з листопада 2016р.). Послуги повинні надаватись у відповідності до відповідних діючих законів, норм та стандартів України. Загальна тривалість послуг становитиме 33 місяці, починаючи з лютого 2016р.

Комунальне підприємство "Житомирводоканал" запрошує правомочні консультаційні фірми ("Консультанти"), виразити свою зацікавленість у наданні послуг. Зацікавлені Консультанти мають надати інформацію, що підтверджує наявність у них необхідної кваліфікації та відповідного досвіду для надання Послуг:

- Не менше 10 років інженерно-будівельного досвіду в секторі водопостачання та водовідведення;
- Загальний досвід та кваліфікація персоналу компанії;
- Не менш двох завдань подібного характеру виконаних протягом останніх 5-ти років.

Звертаємо увагу зацікавлених Консультантів на пункт 1.9 Посібника Світового Банку "Відбір та найм консультантів за кошти позик МБРР та кредитів і грантів МАР позичальниками Світового Банку" в редакції від січня 2011 року зі змінами від липня 2014 року ("Посібник з відбору та найму консультантів"), що містить політику Світового Банку стосовно конфлікту інтересів.

Консультанти можуть об'єднатися з іншими фірмам у формі спільного підприємства або субпідрядних організацій із надання консультаційних послуг для підвищення рівня кваліфікації.

Консультанта буде відібрано відповідно до методу відбору на основі якості і вартості послуг, опис якого наведено у Посібнику з відбору та найму консультантів.

Додаткову інформацію можна отримати за адресою, що зазначена нижче, з 08:00 до 17:00 години за місцевим часом.

Виявлення зацікавленості мають бути доставлені у письмовій формі за зазначеною нижче адресою (особисто, поштою, факсом або електронною поштою) до 12:00 за місцевим часом 1 вересня 2015 року.

Комунальне підприємство "Житомирводоканал"
Контактна особа: Наталія Дейнекіна, юрисконсульт
вул. Черняховського 120,
2ий поверх, офіс 208 Житомир 10005, Україна
Тел: +38 095 283-47-17
Факс: +38 0412 24-69-10
Електронна пошта: zvodokanal@gmail.com

Керуючий санацією Державного підприємства "Сільськогосподарське підприємство "Земельний Фонд"

(01001, м. Київ, Шевченківський район, вул. Бориса Грінченка, 1, ідентифікаційний код 37202164) оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності для проведення незалежної оцінки майна згідно з Положенням про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності.

До участі в конкурсі допускаються суб'єкти оціночної діяльності, які діють на підставі сертифікатів суб'єктів оціночної діяльності, виданих відповідно до Закону України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні".

Вимогами до претендентів для участі в конкурсі з відбору суб'єктів оціночної діяльності передбачено наявність: - відповідної кваліфікації оцінювачів, що має підтверджуватися чинними кваліфікаційними документами оцінювачів та свідоцтвами про реєстрацію в Державному реєстрі оцінювачів; - досвіду суб'єкта оціночної діяльності у проведенні оцінки майна не менше трьох років, зокрема подібного майна; - переліку оцінювачів, які будуть залучені до виконання робіт з оцінки майна та підписання звіту про оцінку майна, їх особистого досвіду у проведенні оцінки подібного майна; - письмової згоди оцінювачів, яких додатково буде залучено суб'єктом оціночної діяльності до виконання робіт з оцінки майна.

Пропозиції надсилати на поштову адресу: 04119, м. Київ, вул. Якіра, 18, к. № 72, а/к Жураковська Л.В. телефон для довідок: моб. 067 75 76 756.

Кінцевий термін прийняття заяв, пропозицій та документів, від бажаючих прийняти участь у конкурсі, на десятий календарний день (включно) з моменту публікації цього оголошення.

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію ПАТ Банк "Демарк" оголошує аукціон з продажу активів, що обліковуються на балансі банку, на електронному торговому майданчику Української універсальної біржі (www.uub.com.ua)

№ лоту з/п	Найменування активу	Місцезнаходження майна	Початкова ціна продажу лота (з урахуванням ПДВ), грн.	Гарантійний внесок по кожному лоту (без ПДВ), грн.
1	Автомобіль Опель-SKD, д.н.з. СВ5264АЕ, 2006 року випуску	Чернігівська обл., Чернігівський район, с. Новоселівка, вул. Шевченка, 20В	111 309.92	11 130.99
2	Автомобіль Опель-SKD, д.н.з. СВ5263АЕ, 2006 року випуску	Чернігівська обл., Чернігівський район, с. Новоселівка, вул. Шевченка, 20В	109 912.72	10 991.27
3	Автомобіль Опель-SKD WOLOZCF6961, д.н.з. СВ5407АС, 2006 року випуску	Чернігівська обл., Чернігівський район, с. Новоселівка, вул. Шевченка, 20В	107 863.50	10 786.35
4	Автомобіль Опель-Астра, д.н.з. СВ5214АН, 2007 року випуску	Чернігівська обл., Чернігівський район, с. Новоселівка, вул. Шевченка, 20В	118 467.88	11 846.79
5	Автомобіль Опель-CKD (Астра), д.н.з. СВ4433АС, 2006 року випуску	Чернігівська обл., Чернігівський район, с. Новоселівка, вул. Шевченка, 20В	133 404.94	13 340.49
6	Автомобіль KIA Cerato, д.н.з. СВ6990АІ, 2007 року випуску	Чернігівська обл., Чернігівський район, с. Новоселівка, вул. Шевченка, 20В	155 847.56	15 584.76
7	Автомобіль KIA Cerato, д.н.з. СВ7242АІ, 2007 року випуску	Чернігівська обл., Чернігівський район, с. Новоселівка, вул. Шевченка, 20В	160 506.81	16 050.68
8	Автомобіль KIA Cerato, д.н.з. СВ7241АІ, 2007 року випуску	м. Чернігів, вул. Комсомольська, 28	161 742.95	16 174.30

Умови продажу:

1. Аукціон проводиться відповідно до Правил біржової торгівлі на Українській універсальній біржі та Регламенту організації та проведення торгів на електронному майданчику Української універсальної біржі. Переможець аукціону зобов'язаний сплатити Українській універсальній біржі винагороду за проведення аукціону. Порядок прийняття участі в аукціоні в електронній формі розміщений на веб-сайті Виконавця: http://uub.com.ua.
2. Аукціонні торги відбудуться за наявності не менше двох учасників.
3. Учасники аукціону сплачують:

- реєстраційний внесок - 609 (шістсот дев'ять) гривень 00 копійок, в т.ч. ПДВ, на поточний рахунок № 26000000001643 в ПАТ "КРЕДІ АГРІКОЛЬ БАНК", МФО 300614, код ЄДРПОУ 25158707, отримувач - Українська універсальна біржа;
- гарантійний внесок - 10% (десять відсотків) від початкової ціни продажу лота (без ПДВ) на поточний рахунок № 26007000000380 в ПАТ "КРЕДІ АГРІКОЛЬ БАНК", МФО 300614, код ЄДРПОУ 25158707, отримувач - Українська універсальна біржа.

4. Засоби платежу - грошові кошти в національній валюті України.
5. Крок аукціону - 10 % (десять відсотків) від початкової ціни лота.
6. Витрати по організації та проведенню аукціону покладаються на покупця (переможця аукціону), який в момент подання заяви на участь в аукціоні укладає договір про умови участі в аукціоні з Виконавцем, і складають 3% від ціни продажу.
7. Переможець аукціону укладає договір купівлі-продажу протягом "10" календарних днів з дати повної сплати за придбане на аукціоні майно. Переможець аукціону сплачує в безготівковій формі кошти за придбане на аукціоні майно за вирахуванням суми гарантійного внеску на розрахунковий рахунок Замовника № 32070992701 в Управлінні НБУ в Чернігівській області, МФО 353575, код ЄДРПОУ 19357516, протягом "5" робочих днів з дати підписання протоколу аукціону. Гарантійний внесок, сплачений переможцем аукціону, зараховується до ціни продажу майна, що підлягає сплаті.

Ознайомитись з активами, що пропонуються до продажу на аукціоні, можна щодня, крім вихідних днів, з 10.00 до 16.00 за їх місцезнаходженням, попередньо зателефонувавши за телефоном (050) 465-55-44.

Час початку аукціону: о 10 год. 00 хв. 19.08.2015 року

Місце проведення аукціону (у формі електронних торгів): www.uub.com.ua.

Прийом заяв на участь в аукціоні проводиться за адресою: м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 55, к. 413 та закінчується 13.08.2015р. о 17 год. 00 хв..

Бажаючим придбати активи звертатися до служби з організації аукціону: 01601, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, буд. 55, оф. 413, тел. (044) 278-04-27, щоденно, крім вихідних, з 09.00 до 17.00.

Зборами учасників товариства з обмеженою відповідальністю КЕРУЮЧА КОМПАНІЯ "ДС" (код ЄДРПОУ 38290974, 69097, м. Запоріжжя, вул. Ентузіастів, буд. 14) прийняте рішення щодо ліквідації товариства, створено ліквідаційну комісію.

Претензії кредиторів приймаються впродовж двох місяців з моменту публікації оголошення.

ЗАПИТ НА ВИЯВЛЕННЯ ІНТЕРЕСУ (КОНСУЛЬТАЦІЙНІ ПОСЛУГИ-ВІДБІР ФІРМ)

Країна: Україна
Проект: Другий проект розвитку міської інфраструктури (UIP-2)
Номер позики: 8391-UA і TF017112

Назва завдання: "Розробка проектно-кошторисної документації на реконструкцію аварійних ділянок водопровідних мереж та абонентських підключень, реконструкцію двох РЧВ та встановлення будинкових лічильників води"

Довідковий номер: (згідно плану закупівель): KLM-CQ-01

Цей запит на виявлення інтересу відповідає загальним умовам здійснення закупівель для такого проекту, які з'явились в Департаменті розвитку бізнесу ООН 5 серпня 2014 року.

Україна отримала фінансування від Міжнародного банку реконструкції та розвитку для цілей фінансування "Другого проекту розвитку міської інфраструктури" (UIP-2) і має намір використати частину коштів на консультаційні послуги, для яких цей запит на виявлення інтересів виготовлено.

Консультаційні послуги включають проекти для наступних типів робіт:

(1) Реконструкція аварійних водопровідних мереж в місті Коломия, загальною довжиною, що складає прибл.23 км. з діам. від 90 мм до 500 мм, включно із заміною відповідної запірної арматури, водопровідних люків та інших аксесуарів; (2) Встановлення будинкових приладів обліку включно з реконструкцією відповідних під'єднань до споживача; (3) Реконструкція двох резервуарів чистої води (кожна з яких має об'єм 6000м3), включаючи відповідні водопровідні системи, запірну арматуру та інші аксесуари. Послуги надаватимуться впродовж восьми (8) місяців починаючи з листопада 2015 року.

Комунальне підприємство "Коломияводоканал" запрошує правомочні фірми ("Консультантів") повідомити про свою зацікавленість у наданні послуг.

Зацікавлені консультанти повинні надати інформацію, що засвідчує їх відповідну кваліфікацію та досвід при реалізації послуг.

Критеріями для включення до "короткого списку" є:

- Щонайменше 10 років досвіду в проектуванні інженерних споруд водопровідно-каналізаційного сектору;
- Загальний досвід та кваліфікація персоналу компанії;
- Наявність досвіду виконання щонайменше двох завдань подібного характеру, які виконувалися протягом останніх 5 років;

Зацікавлені консультанти звертають свою увагу на параграф 1.9 Посібника Світового банку: Відбір та найм консультантів в рамках позик, кредитів і грантів Світового банку, датований січнем 2011 року із поправками від липня 2014 року (Посібник для консультантів) в яких викладена політика банку щодо конфлікту інтересів.

Консультанти можуть об'єднуватись з іншими фірмами у формі спільного підприємства чи суб-консультантів з метою покращення їхньої кваліфікації.

Консультант буде обраний відповідно до відбору за методом найкращої кваліфікації консультантів (CQ) встановленого у Посібнику для консультантів.

Додаткова інформація може бути отримана за адресою, яка наведена нижче, у робочий час з 8:00 до 17:00 (за місцевим часом).

Виявлення інтересу у письмовій формі мають бути доставлені особисто, поштою, факсом або електронною поштою до 31 серпня 2015 року. Виявлення інтересу має бути подане із зазначенням "Ukraine-UIP2: KLM-CQ-01: Виявлення інтересу від [ім'я консультанта]".

Виявлення інтересу має бути доставлене за наступною адресою:

Комунальне підприємство "Коломияводоканал" керівнику РГУП Перегінчук Ірині Тарасівні вул. Шевченка, 3, 4 поверх, каб.42 с. Шепарівці, Коломийський р-н, Івано-Франківська обл. 76249 Україна
Тел.: 03433 49637 Факс: 03433 49637
E-mail: kolomyavodagup@meta.ua

ДЕНЬ

№ 140 (6144) СЕРЕДА, 5 СЕРПНЯ 2015

Сьогодні в Україні сонячно, без опадів, подекуди мінлива хмарність. Вітер східний 5—10 м/с. Температура вночі — 16—21 вище нуля, на заході — 13—18, у південних та східних областях — 17—23. Вдень — 30—33 тепла, у західних областях повітря прогріється до 34 градусів.

ЦЬОГО ДНЯ, 5 СЕРПНЯ

■ **1903.** Народився Борис Гмиря — видатний український оперний і камерний співак (бас), народний артист СРСР (1951). ■ **1925.** У Харкові відкрито І Всеукраїнську конференцію шкіл фабзавуча цукрової промисловості. ■ **1941.** РНК СРСР ухвалила постанову «Про збереження житлової площі за військовослужбовцями і про порядок оплати житлової площі родинами військовослужбовців у воєнний час». ■ **2014.** Під час виконання бойового завдання в районі села Орлово-Іванівка Донецької області загинув Андрій Руднєв — старший лейтенант, заступник командира самохідно-артилерійської батареї з озброєння. Нагороджений орденом Богдана Хмельницького ІІІ ступеня (посмертно).

СПОРТ

Тимощенко — найкращий спортсмен липня

За рішенням Національного олімпійського комітету України найкращим спортсменом липня названо п'ятиборця Павла Тимощенка. Наставника спортсмена й одночасно його батька Юрія Тимощенка визнано найліпшим тренером місяця.

Відзначимо, що такого визнання український спортсмен здобув завдяки перемозі на чемпіонаті світу з сучасного п'ятиборства в Берліні (Німеччина). Павло Тимощенко став першим в історії незалежної України чемпіоном світу з сучасного п'ятиборства серед чоловіків.

За результатами світової першості Тимощенко здобув ліцензію на Олімпійські ігри в Ріо-де-Жанейро у 2016 році.

Ідеї кандидата в президенти ФІФА

Футбол. Президент УЄФА Мішель Платіні, котрий офіційно оголосив про висунення своєї кандидатури на вибори президента ФІФА, збирається включити до своєї виборчої програми ідею про необхідність збільшення кількості команд, котрі братимуть участь у чемпіонаті світу, з 32 до 40.

Французький чиновник планує поділитися своєю пропозицією на жеребкуванні групової стадії Ліги чемпіонів, яка відбудеться 27 серпня в Монако. Раніше Платіні ухвалив рішення збільшити кількість учасників фінальної стадії чемпіонату Європи з 16 до 24.

Окрім того, за даними джерела, Платіні також збирається запровадити білі картки (видалення на 10 хвилин) і заборонити проводити трансфери футболістів, вік яких не досяг 18 років.

Як відомо, вибори нового президента ФІФА відбудуться 26 лютого 2016 року.

Роуч готуватиме Постола до бою з Матіссе

Бокс. До поєдинку за вакантний титул чемпіона світу за версією WBC у першій напівсередній вазі Віктор Постол готуватиметься під керівництвом Фредді Роуча.

Про це заявив менеджер боксера Вадим Корнілов. «Віктор прилетів на підготовку до Лос-Анджелеса. Готуватиметься під керівництвом Фредді Роуча і тренера з фізичної підготовки Гевіна Макмиллана».

Раніше повідомлялося, що Постол битиметься з Матіссе в США 3 жовтня.

Українське посилення чемпіона Франції

Волейбол. Чемпіон Франції, клуб «Канни», завершив формування складу на новий сезон. Останнім його придбанням стала гравчиня з України, капітан національної збірної 26-річна Надія Кодола. В українському чемпіонаті вона виступала за «Хімік» (Южне).

Кодола стала другою українкою в «Каннах». Першою контракт з французьким клубом підписала кращий ліберо чемпіонату України, гравець національної збірної 22-річна Вікторія Дельрос з тернопільської «Галичанки».

Підготував Геннадій БРАНИЦЬКИЙ.

Хороводи навколо Чернечого лісу

Днями поблизу сіл Лісники та Ходосівка, що у Києво-Святошинському районі на Київщині, відбулося виїзне засідання керівництва столичної обласної державної адміністрації, обласних та районних правоохоронних органів та дозвільних служб з метою з'ясування та вирішення ситуації, що склалася навколо легендарного Чернечого лісу.

Далекого вже 2004-го цю землю правдами чи неправдами — справа слідства — було надано такому собі садовому товариству «Горобина» в оренду. Пізніше Києво-Святошинська райдержадміністрація скасувала своє рішення і виділила «Горобині» іншу ділянку, а згодом товариство вирішило прихопити і землю, яка, як стверджують, і досі належить державному підприємству «Боярська лісодослідна станція», керівництво якої від лісу ні тоді, ні тепер не відмовлялося.

У складі «Горобини», до речі, значилися понад півтори сотні осіб, серед яких родичі відомих політиків, урядовців, чиновників. Можливо, саме приналежність «скромних садоводів» до найвищих ешелонів влади і стала причиною самовільного захоплення 22 гектарів прадавніх лісових угідь, які так і просяться стати заповідником чи заказником, за однією версією для ведення садівництва, за іншою — під будівництво з подальшою приватизацією. Хоч би там що, а факт лишається фактом: частину лісового масиву на території Ходосівської сільради розбили на 160 ділянок по 12 соток та загородили парканом, не забувши виставити озброєну охорону.

Зайве говорити, що спроби громадських активістів якось вплинути чи зупинити незаконне вирубування вікових дерев, які природоохоронці в один голос називають зеленими легенями Києва, наражалися на повне ігнорування. Не допомагали й аргументи про те, що чимало представників флори та фауни Чернечого лісу внесено до Червоної книги України. Непереконливими виявилися й кільканадцять культурних шарів на цій території, що чекають на своїх дослідників...

Та вдарив грім! Тобто, місцева громадськість, активісти, небайдужі депутати виявилися настільки настирливими й наполегливими, що примусили таки обласних та районних чиновників полишити затишні кабінети з тим, щоб розібратися таки з давно визрілим питанням, яке потребує якнайскорішого вирішення .

У виїзному засіданні взяли участь перший заступник Київської обласної державної адміністрації Лев Парцхаладзе та багато інших керівників, у тому числі силових структур.

— У нас є рішення, — зазначив перший заступник голови КОДА Лев Парцхаладзе, — до 5 серпня паркан має бути знесено тими людьми, які його встановили. Мають можливість зробити це самостійно: швидко, мирно і тихо. За нами стоїть не лише громадськість та влада. Найголовніше — за нами стоїть право.

Додамо, що для координації дій, тут же, на лісовій галявині, створили робочу групу, до складу якої увійшли присутні представники Київської обласної державної адміністрації, правоохоронних і дозвільних органів, Держгеокадастру, а також представники громадськості та юристи.

Бурхливі оплески та схвалення місцевих жителів та всіх учасників події зустріло повідомлення про те, що представниками влади вже здійснено низку заходів, зокрема: Київською обласною прокуратурою подано позов до Києво-Святошинського районного суду щодо скасування рішень про виділення 22 гектарів лісу садовому товариству «Горобина» в межах Ходосівської сільської ради.

Тепер, як мовиться, слово за Фемідою. Сподіватимемося, що під час розгляду позовів вона розплющить бодай одне око!

Віктор БОНДАР.

P.S. ***Нагадаємо: сьогодні 5 серпня. На інше не сподівалися — паркан так і стоїть серед темного лісу. Він, власне, нікому не заважає. Адже річ у тому, що за ним робиться. Заспокоїмо: поки що тиша, але...***

Але, як кажуть юристи, що представляють сьогодні громаду Лісників та Ходосівки, позови, згадувані вище, «...подані не по суті». Адже ними намагаються опротестувати незаконність рішення про виділення СТ «Горобина» огородженої парканом ділянки. Біда ж у тім, що її ніколи товариству не надавали. Надавали іншу. З протилежного боку Ходосівки. Очевидно, комусь дуже вигідно спрямовувати громадськість і ту ж таки Феміду хибним шляхом: нехай поборсаються у казуїстиці українського закону. Тим часом можна не лише капітальний паркан звести, десяток гектарів лісу повалити, а ще й котеджиків набудувати. Чи, може, знаєте хоч один випадок, коли б українська Феміда примусила когось знести бодай один незаконно зведений маєток?

Має йтися про самовільне захоплення землі, переконані активісти. Крапка. Тобто: далі буде...

Фото надано прес-службою КОДА.

Орден героя отримала його семирічна дочка

Школярка Софія Драган разом з мамою Юлією отримали орден «За мужність» ІІІ ступеня, яким посмертно нагороджено їхнього батька й чоловіка Олексія. Герой воював у 93-й окремій механізованій бригаді й загинув у вересні минулого року, виконуючи бойове завдання.

Після навчань його направили в село Васильвка Донецької області. Перед цим йому вдалося приїхати додому, щоб повести Софійку в перший клас. Через тиждень боєць повернувся в зону АТО, а ще через тиждень зв'язок з ним перервався. Дорогою до третього блокпоста, що біля Макіївського водосховища, його машина потрапила під обстріл батальйону «Восток».

— Олексій був гарним батьком і чоловіком, — згадує Юлія. — Мені здається, що у світі таких щирих і люблячих, як він, більше немає. Досі терзають серце думки: нехай би повернувся пораненим, навіть покалічений, тільки б був поруч із нами, був би живий.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Фото з архіву сім'ї Драган.

Дочка пам'ятає сильні й ніжні руки батька.

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Тетяна УВЄРОВА, Надія СМІЯН.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2015 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 18 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 14 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 45 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 80000.

Друк: ТОВ «Поліпрінт», 04074 м. Київ, вул. Лугова, 1а, тел. (044) 464-17-89, факс (044) 464-17-91 poliprint@ukr.net

Зам. 5238

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

